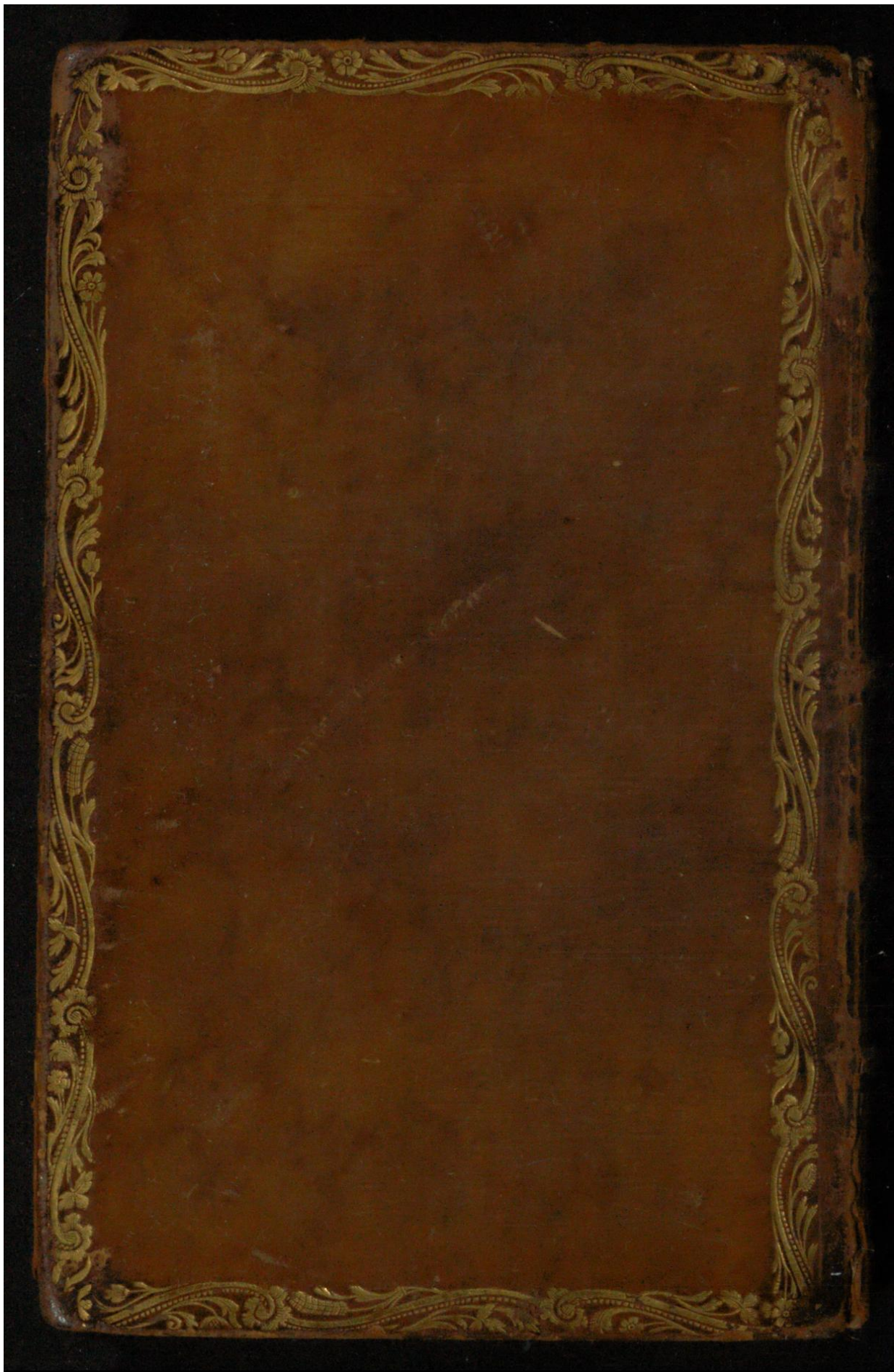

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 5

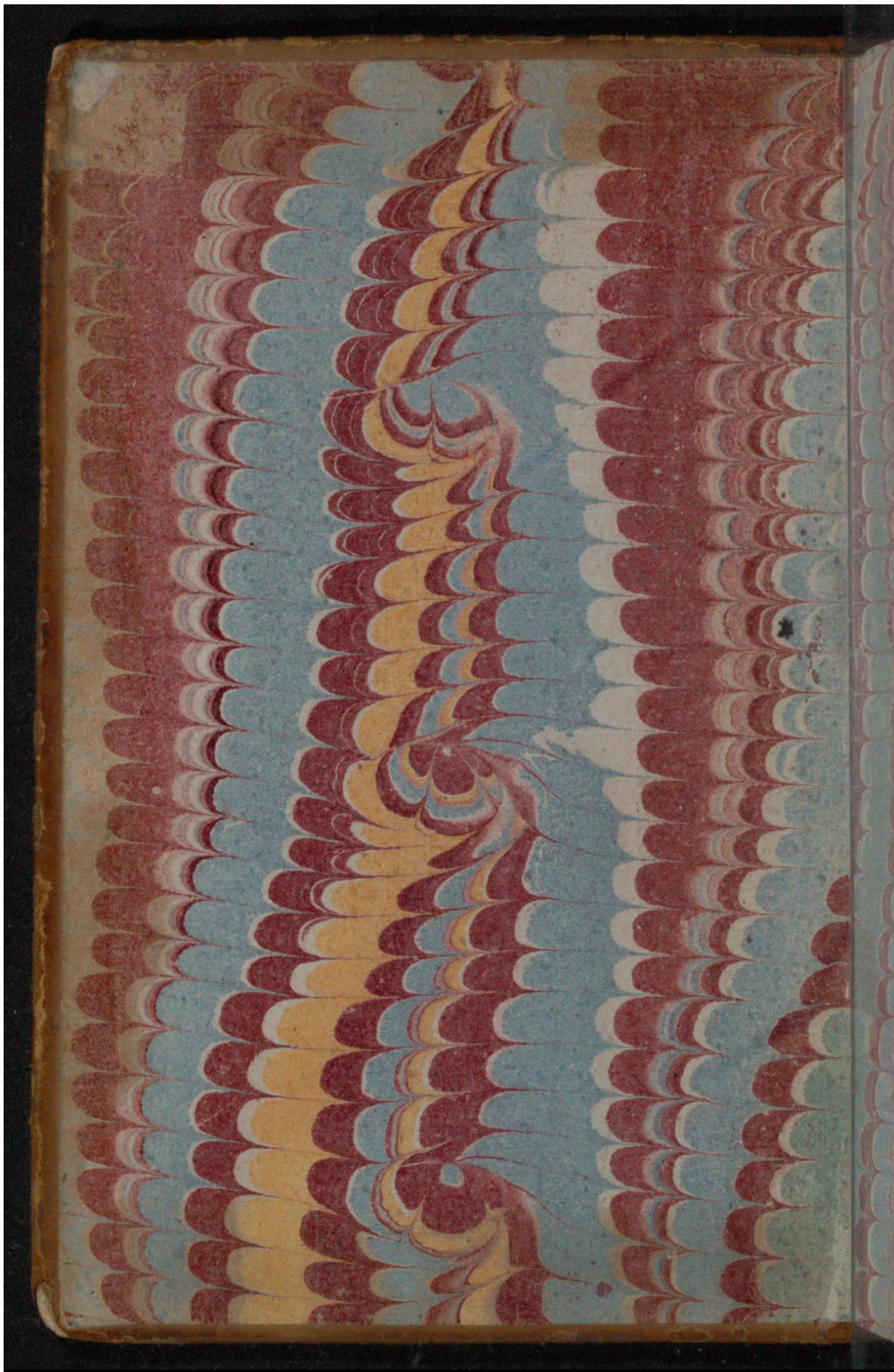
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 5

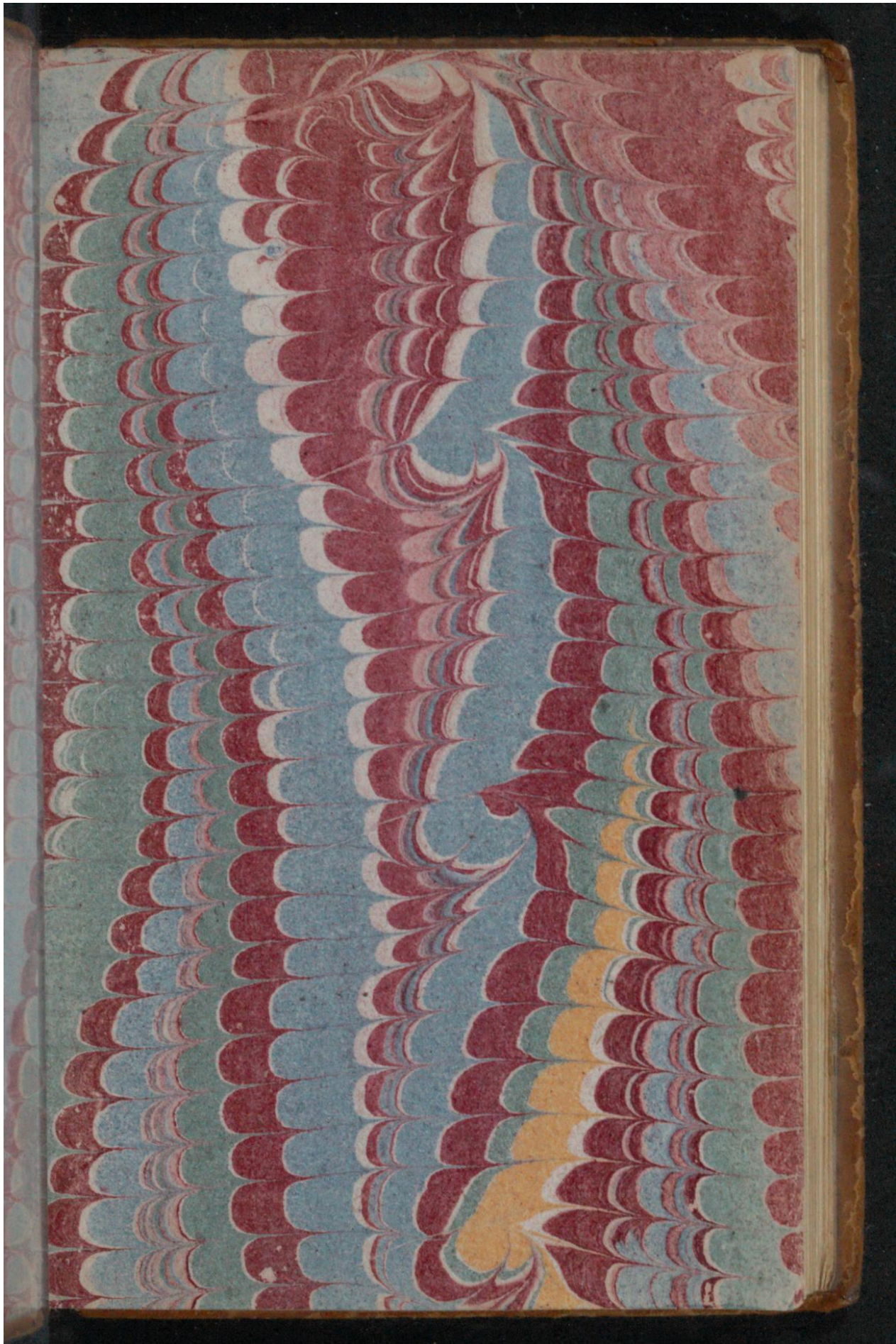

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
227 G 5

~~W. K. I. 87 =~~

~~Paas. 1027 =~~

~~Figier. Publ.~~

227 95

NKr. 56

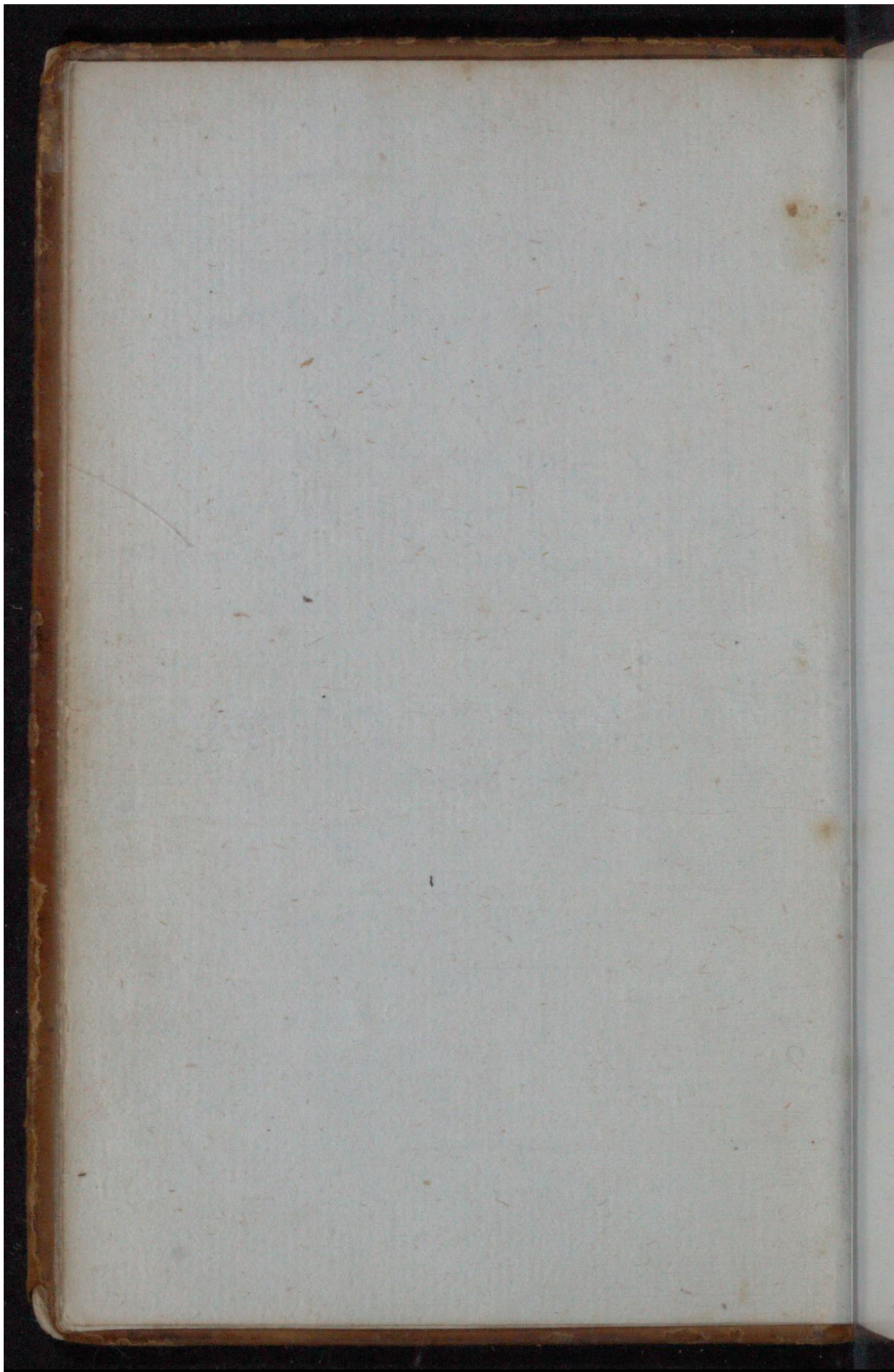

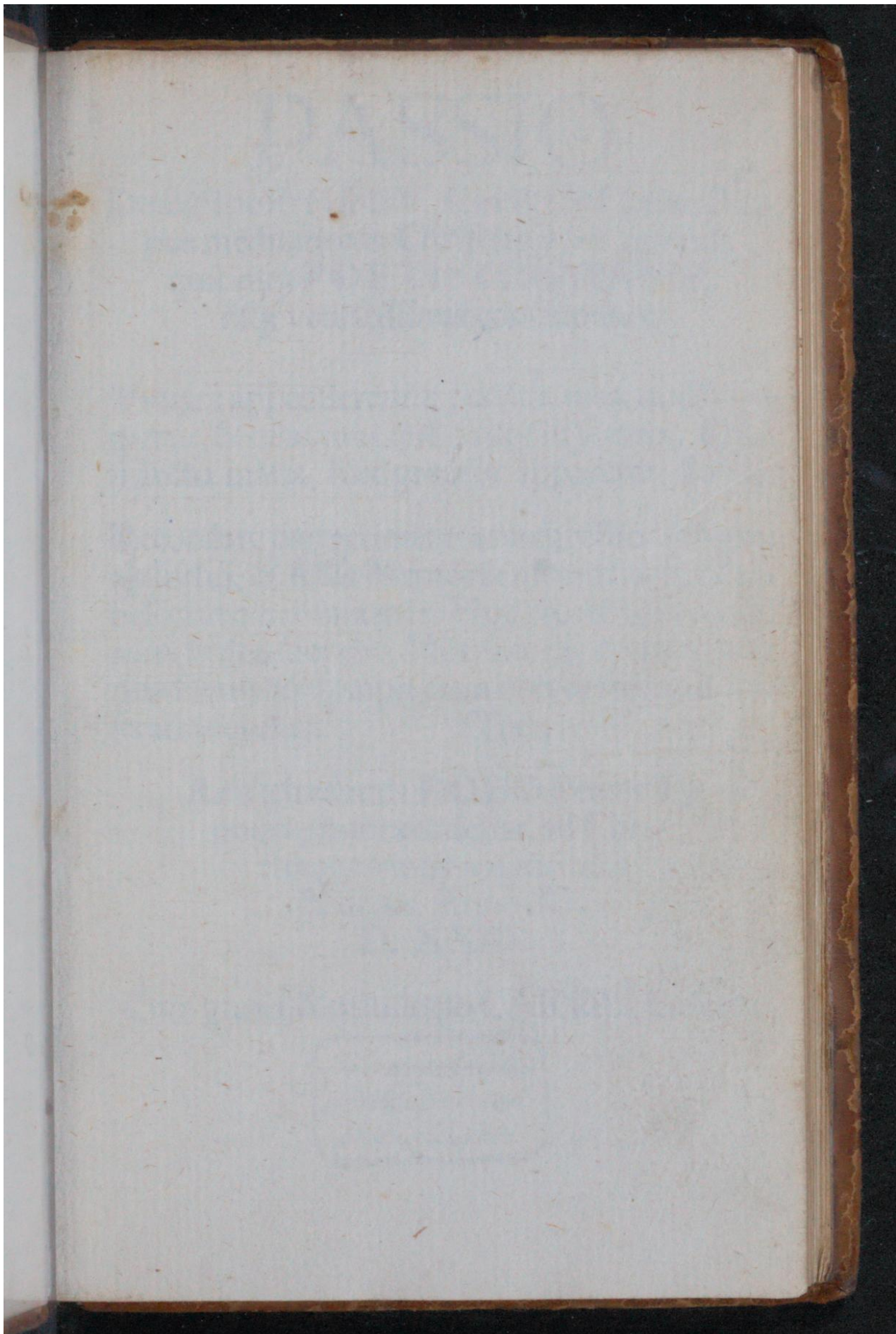
Overloop I. a. 11.

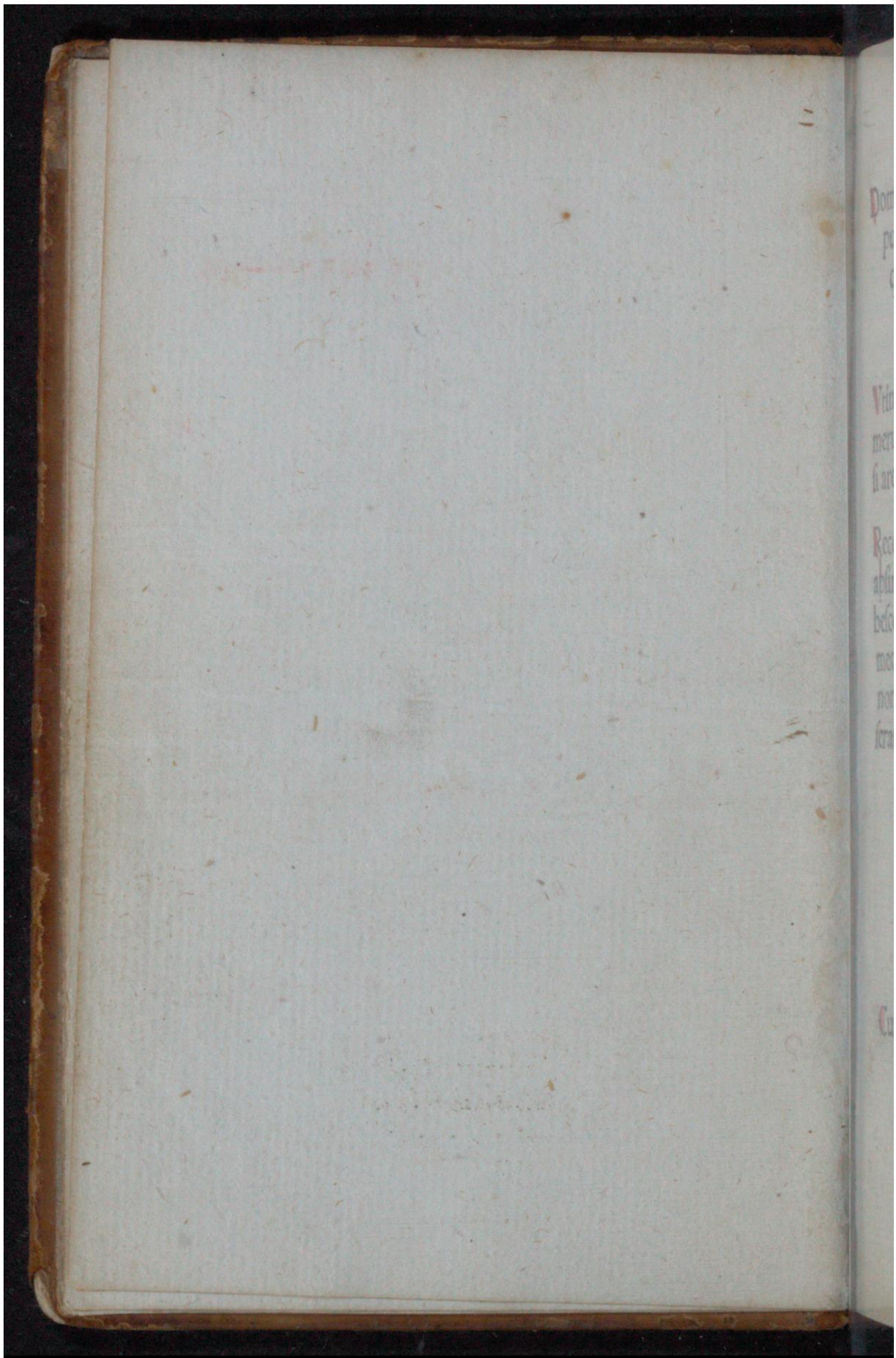
63 gravure van Willem van Aijen?
of van Jaap Cornelisz van
Dortzang. —

Dese was geb. in 1512 en dit
boekje is gedrukt in 1523 dus
zijn nu kind van 11 jaar. dese graver
hetten sneden maken. Dit is onnauwkeurig
Volgens Nagler die Monog. IV, p. 8
heeft Jan Van Meurs Antwerpen
de houtsneden gemaakt.

Hallstein : dat V.
Jaap Cornelisz

Dom
pu
c

Vit
men
fiar

Ree
abfi
befo
me
nor
fira

Cu

PASSIO

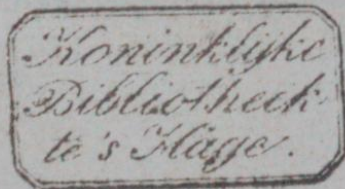
Domini nostri **IESV CHRISTI**, siue Scopus meditationis Christianæ, ex optimis quibusq; **POETIS CRISTIANIS**, ijsq; vetustissimis concinnatus.

Vtinam appenderentur peccata mea, quib⁹ Irã merui, & calamitas quã patior in statera. **Q**uasi arena maris, hæc grauior appareret. **Iob. 6.**

Recordare paupertatis, et transgressionis meæ, absinthij, & fellis **M**emoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc recolens in corde meo, in deo sperabo. **M**isericordię domini quia non sumus consumpti, quia non defecerunt miserationes eius. **Tre. 3.**

Amstelredamis **DODO** Petrus **Ty**
pographus excudebat, ad **Chri**
stianę pietatis augmentũ,
& decus **Anno. M.**
D. XXIII.

Cum gratia, & priuilegio **CAROLI** Cæsaris.

AUTORES.

Prudentius.
Sedulius
Iuuenius
Proba Falconia
Arator
Alcimus Auitus
Franciscus Petrarca.
Hercules Stroza
F. Baptista Mantuanus
Ioannes Franciscus Picus
Angelus Politianus.
Antonius Geraldinus.
F. Iacobus Goudeñ.
Lodouicus Bigus.
Iacobus Montanus Spireñ.
Ioannes Murmellius Ruremundeñ.
Gaspar Ursinus Velius. Germanus
F. Cornelius Aurelius Goudanus
Alardus Amstelredamus

No
gigni
quali
sibus
moder
rerū p
premi
merit
tor, u
Nun
quod
gas, g
mū d
num
a pō
fimo
ros n
tis, le
ne is
teci
hori
ter a
prim

Alardus. Amstelredamus. F.
Theodorico Syrenio. S. D. P.

Non æquum esse censeo suauissime Syreni, ut
quicquid est mihi Christianorum Poetarum, non sine
qualicumque studio meorum iactura, tot tantisque me-
sibus haud cunctanter tibi, sine ullo foenore com-
modè. Nam tamen si referendi facultas tibi ut omni-
um rerum plus satis indigo quippe religioso desit, prom-
ptam tamen adesse uoluntatem nihil ambigo, qua-
merito, nisi plane impudētiusculus fore flagita-
tor, ut cumque contentus esse & possem & deberem.
Nunc autem quum plus satis otij suppetat tibi,
quod mihi deest, & perquam eleganter elementa depin-
gas, quibus unice delector, & ego omnem semel ani-
mum despōdero, nisi tu me quamcumque semper alias,
nunc vero plusquam satis defatigatum tot hisce fascibus
a Pōpeio Occone Phrisio viro ut omnium humanis-
simo, ita studiosorum amatissimo, derepente in hume-
ros nostros priori adhuc mole fatiscētes reclina-
tis, leuaris. Non igitur par est, te gratis tam diu om-
ne is musas meas postulare usurarias. Proinde
te etiā atque etiā rogo, ut omnibus omnium librorum
horum marginalibus oris gnauiter explicatis, obi-
ter annotata a nobis carmina fideliter describas
primū, deinde suis quæcumque imaginibus adijcias, Ad

hæc sicubi meliora forsitan occurrant (occurrēt
autē cōplurima modo exactius euoluas) q̄ sub
indicauim⁹, ea fac diligēter excerpas. **S**ed apposi-
ta, sed pia, sed recondita digeras oportet omnia.
Cogita mi **S**ireni plus q̄ddam tibi nunc prestā-
dum, q̄ quod **H**omerus ille de **S**irenū cantibus
finxit. **F**ingit autē ille eas nō vocū suauitate, aut
nouitate q̄dam, & varietate cantandī reuocare
eos solitas q̄ præteruehebantur, sed quia multa
se scire p̄fitebantur, ut homines ad earū saxa dis-
cendi cupiditate adhærescerent. **T**ibi uero nunc
adnitendum atq; adeo adnitendū, ut q̄sq; uere
salutarem sitiat poesim, uere q̄ **C**hristiano sau-
dire **S**irenes discupiat.

Auribus ut sacris velit hos agnoscere cantus,
Ac simul astiterit uocum dulcedine captus,
Post varijs auido faciatus pectore musis,
Doctior ad patrias lætus mox transeat oras.
Imo curabis ut q̄sq; hæc carmina lectitarit, ilico
cū. **D.** **P**aulo iam non se dicat quicq; scire, vel
apud quemuis, nisi Iesum **C**hristum & hunc cru-
cifixum. **S**cio difficillimum esse ad q̄d hortor,
sed aliqñ grauiora uehemens crucifixi medita-
tio præstitit. **N**ec alia ratio par tanto negotio.
Equidem nihil est tam arduum in rebus huma-

nis, quod non efficiat si hoc sibi sentiat animus
noster, quod fuit in Christo Iesu vt magnopere
uelit. **A**t inquires. fateor. **C**æterū iam nunc nihil
esse tentandum reclamitabis, eo quod frigus
sit arctissimum, imo tanto magis. **N**oui eīm tuū
illud corpusculū, inuictum est, infatigabile est,
vt non aliunde magis reparare vires, q̄ de labo-
ribus ipsis videatur. de metenda erit igitur hæc
sylvula maturissimis, densissimisq; arbuſtis vn-
dicq; confertissima, vnde semper redit labor act⁹
in orbē. **V**t vel hinc nobis cōgestus aliquis ama-
rissime fascicul⁹ mirrhæ, molle intra pect⁹ bifidā
qd' ducit in vbera vallē, cōiectus cōmoretur, atq;
subinde pectori appræſsetur, q̄ vel argentissimū
olfaciētis animū vehemēter alliciat, demulceat,
& inflammet. **V**ale, ac vide necubi dormites in
hisce centunculis p̄be consarcinandis, stamina
tibi atq; subtegmina, & licia concinnaui tu de-
inde pulcherrimam vestē ipse facito, iterq; **V**ale.

Louan̄ pridie **C**alendas **I**anuar̄ij 1523.

Alardus **A**mſtelredamus **L**ectori

Vt redit, itq; frequens lōgum formica p̄ agmen

Granifero solitum dum vehit ore cibum

Aut ut apes saltusq; suos, & olētia nactæ

Pascua, p̄ flores & **T**hyma summa volant

Sic ruit ad ad sacros vates Syrenius, atq̃
Floribus e vernis dulcia mella parat.

Aliud eiusdem ad eundem

Nec melius teneris iunguntur vitibus vlni,
Nec plus lotos aquas, litora myrtus amat.

Nec uaga tam tenui discursat aranea tela,

Tam leuenec bombix pendulus vrget opus
Singula q̃ varijs excerpta poemata libris,

Conueniunt, p̃p̃rijs q̃q̃ relata locis

Adamus Verdunius Hagēsis Ad piū lectore,
Habes hic optime lector aduentum, uitam, obi-
tum, Resurrectionēque Seruatoris nostri Iesu
Christi uersibus doctis, iuxta ac p̃rijs, ex diuer-
sis & religiosissimis quibusque Christianę reli-
gionis poetis. Quos & plurimos fuisse con-
stat, & ōni literarū genere excultissimos, ut qui
nō raro fidem nostram a gentiliū, & hæretico-
rum impietate vindicarint, eamque eximijs lite-
rarū monumentis egregie locupletarint. Faces-
sant igitur blaterones nonnulli, homines ad cō-
tentiones, & iurgia nati, alienorū laborū iniqui
plane, & inuidi detractores, suorum vero vsque
ad insaniam admiratores, quibus protinus ab-
ominabile videtur, quicquid præter eorū morē,
hoc est, erudite scriptum est, quiscq̃ adeo nil (ut

Comicus ait) placet, nisi dominatum suæ, **F**aces-
sant igitur, inquam, & desinat carpere, raptare,
imo lacerare diuinam ipsam poetice, quasi quæ
nil nisi moribus officiat, quæque nihil in mediū
afferat, unde pietatē liceat discere. **Q**uum eam
ipse. **D.** Paulus non dedignatus sit in testimoniū
adducere, & poetam **E**pimenidem prophetam
appellare non sit veritus, cumque uideant tot, tā
pios, tamque insignes sanctæ ecclesiæ proceres
huic operā nauasse, huic que præcipua fidei no-
stræ misteria concredidisse. **A**tqui hanc farrā-
ginē, siue hæc miscellanea utiq; debemus **A**lar-
do **A**mstelredamo, cui vnice curæ est, huma-
nas literas, & bona studia semper uigili adiuua-
re industria, promouereque. **Q**uiq; non imme-
mor se sibi soli natum nō esse, quæstū in animū
inducit esse maximū, quam maxime communi-
bus seruire commodis. **Q**uam obrem studio-
rum quidē partes erunt hunc tam laudabilē
eius conatum grata manu, hilarique uultu susci-
pere, atque siquid in hīs obuiū fuerit, quod for-
te offēdat, aut temporis iniuriæ (quæ rectiora ex
emplaria, uel intercidere passa sit, uel omnino
non subministrauerit) imputare, aut ipsorum
autorū pio feruori, quibus magis sancte, quam

emendate scribere studio fuit, **V**ale **L**ouanⁿ ex
Collegio **T**rilin^gui. **A**nno 1523 .**N**o. **F**eb.

Herculis **S**troze **T**iti filij libro **P**rofeuchō.
Ad trinū & unum deum **E**legia.

Nate patris summi, quem trinū credit, & vnum
Cuncta salutifera turba redempta cruce.
Vipereum qui morte tua scelus abluis, & nos
Aetheria dignos conditione facis,
Da precor auxilium, ditis tela impia contra,
Vindice te nullos fas timuisse dolos.
Tu patris ad dextrā, magno dominaris olym^po
Tu soboles, tu mens, consiliūq; dei es.
Tu sine patre nihil, sine te nihil efficit ille,
Tum sine utroq; sacer nil meditatur amor.
Quod statuis, statuit genitorq; et spirit^u, vnam
Vim tribus, atq; unū numen inesse patet,
Est coeli, rerūq; parens antiquior omni
Principio, & nullo tempore progenitus.
Hic geminos erat ante polos, terrāq; fretumq;
Etheriosq; choros, sæcla per innumera.
Omnibus infusus, secretus ab omnibus, idem
Totus in immenso semper vbiq; fuit.
Quicquid erat, nūc est, et erit quodcūq; per æuū
Huius deprendi forma, modusq; nequit.

Hoc vero haud genito es genit' gñitore, nec illo
Diceris æterna conditione minor.

Sic iubar æquæuum radiatis emicat astris,
Ascensoq; simul nascitur igne calor.

Herculis Strozæ Elegia

Quum deus humana dignatus claudier aluo,

Et sine prolifico semine factus homo es.

Factus homo, mistusq; deo, consortiq; duorum,

Vt mala deleres crimina fontis Adæ.

Ast olim oceanum qui se super alta ferebat

Sanctus ab ambobus spiritus ille venit.

Tresq; licet numero, deus vnus, et vna potestas

Ceu tria de solo sole uenire liquet.

Ergo ad sis, faueasq; meis deus unice uotis,

Si tua sincera numina mente colo

Si cœli & terræ, si crederis arbiter undæ,

Non noceat cœlum, terra, fretū ue mihi.

Nil stigas metuam post vltima fata sorores,

Si pecudum fibras numen habere nego.

Si nec saxa colo, nec quem de more prophano

Inclusum septo barbara Memphis alit,

Si genitum uerbo fateor, si virgine natum,

Syderaq; aduentus, signa dedisse tui.

Siloethi te leua cano ludibria passum,

Dum pius humano consuleres generi.

Et si flammifero domiti Rhlegetontis ab amne
Credimus ad patrios te remeasse polos.
Da precor in cineres, vbi flāma resoluerit orbē
Optatum in supera sede tenere locum.

F I N I S

Alcim⁹ Auitus. li. i. de mundi origine

Iam pater omnipotens librantis pondere verbi
Vndiq; collectis discreuerat arida lymphis,
Littoribus pōtum constringens, flumina ripis.
Iā proprias pulchro mōstrabat lumine formas,
Obscuro cedente die: varioq; colore
Plurima distinctum pingebat gratia mundum
Temporibus sortita vices tum lumina cœlo
Fulsere, alterno solis lunæq; meatu.
Quin et syderius nocturno tempore candor
Temperat horrentes astrorum luce tenebras.
Actutum suauī producens omnia fœtu.
Pulchra repentino vestita est gramine tellus.
Accepere genus, sine germine iussa creari
Et semen voluisse fuit, sic vberē verbi
Frondescunt siluæ, teneris radicibus arbor
Durauit vastos paruo sub tempore ramos.
Protinus in varias animalia multa figuras
Surgūt: & vacuū discurrūt bruta per orbem:
Elate inq; altum volucres motuq; citato

Pendentes secuere vias: et in aere sudo
Prepetibus librant membrorum pondera pennis
Post etiam clausi vasto sub gurgite pisces
Respirant lymphis, flatuque sub æquore ducunt
Quæque negant nobis, illis dant humida vitam

Idem apud **P**robam **F**alconiam.

Alcim^o. **A**. li. de mundi origine. i.

Temperat humentem consperso puluere limū:
Moliturque nouū diues sapientia corpus.
Vertit in carnem limus, durataque molles
Visceribus medius traxerunt ossa medullas.
Inferitur venis sanguis: viuoque colore
Inficit ora calor, toto tum corpore pallor
Pellitur & niueos depingit purpura vultus.
Inde ubi perfectis consuescit viuere membris
Totus homo, & fumant calefacta ut viscera, solā
Expectant animā, puro quam fonte creator
Promat: & erectos rectorum mittat in artus.
Lenem perpetuo flatum profudit ab ore:
Inspiratque homini, quem protinus ille receptum
Atrahit: & crebri discit spiraminis auras.
Postque nascentem solers prudentia sensum
Imbuit: & puro rationis lumine fulsit.
Surgit: & erectis firmat vestigia plantis.
Tum varias mundi species, cœlicumque figuras

Mirantem, tali compellat voce creator.
Hæc quæ mundanis cernis pulcherrima rebus
Incrementa nouis ornatum extensa per orbem
Solutus habe: totisq; prior dominare fruendo.
Vt sibus ista tuis. non cultibus esse memento
Præcellis factis, factorem pronus adora
Et apud Probam Falco.
Interea sextus noctis primordia uesper
Retulit, alterno depellens tempore lucem.
Dūq; petunt dulcem spirantia cuncta quietem,
Solutur, & summo laxati corporis Adam.
Cui pater ònipotēs præssum per corda soporē
Iecit: & immisso tardauit pondere sensus,
Vis ut nulla queat sopitas soluere mentes,
Non si forte fragor securas uerberet aures.
Nec si commoto cœlum nunc intonat axe.
Sed nec pressa manu rupissent membra quietē.
Tum uero cunctis costarq; ex ossibus vnā
Subducit læuo lateri: carnēq; reponit:
Erigitur pulchro genialis forma decore:
Inq; nouum subito procedit fœmina vultum,
Quam deus æterna cōiungens lege marito.
Coniugij fructu pensat dispendia membri.
Istius indicium somni mors illa secuta est.
Sponte sua subijt sumpto quā corpore Christus

Qui
Pende
Inlac
Proti
Quay
Fixit
Inde
Delat

Princ
Dispo
Vinit
Crece
Non
Prog
Aspi
Talit
Fest
Conc
Pro
Inde
De
Est
Secre

Qui cum passurus ligno sublimis in alto
Penderet, nexus culpas dum perderet orbis
In latus extensi defixit missile licitor.
Protinus exiliens manauit vulnere lympa.
Qua viuum populis iam tum spōdente lauacrū
Fixit martyrium signans et sanguinis unda
Inde quiescenti gemina dum nocte iaceret
De lateris membro surgens **E**cclēsia nupsit.

Vide **P**robam **F**acolnīā.

Alcimus. li. i. de origi. mundi.

Pincipio rector tanti sacrare figuram
Disponens vincli, nescit cōnubia verbo.
Viuite concordī studio: mundūq; replete,
Crescat longæuum fœlici semine germen.
Non annis numerus, uitæ nec terminus esto.
Progeniem sine fine dedi, quam tempore toto
Aspicies, generi primus qui poneris auctor,
Taliter æterno coniungens fœdere vota.
Festiuum dicebat hymen, castoq; pudori
Concinit angelicū iuncto modulamine carmen
Pro **T**halamo paradysus erat, mundusq; dabat
In dotem. & lætis gaudebant sydera flammis.

Descriptio **P**aradyfi desumpta ex eodē libro.

Est locus eoo mundi seruatus in axe
Secretis natura tuis, **V**bi solis ab ortu

Vicinos nascens aurora repercutit Indos
Hic gens ardentem cœli subteriacet axem,
Quam candor feruens albenti ex æthere fuscatur.
Hic semper lux pura venit: cœloq; propinquo.
Natiuam seruant nigrantia corpora noctem.
Ergo vbi trãsmiſſis mundi caput incidit Indis,
Quo perhibent terram confinia iungere cœlo
Lucus inaccessa cunctis mortalibus arce
Permanet æterno conclusus limite. postq;
Decidit expulsus primæuus criminis auctor:

Paradyſi descriptio

Cœlestes hæc sancta capit nunc terra ministros.
Non hic alterni succedit temporis vnquam
Bruma: nec æstiuu redeunt post frigora soles,
Excellus calidum cum reddit circulus annũ.
Vel densante gelu canescunt arua pruinis.
Hic ver assiduum cœli clementia seruat.
Turbidus auster abest: semperq; sub aere sudo
Nubila diffugiunt, iugis cessura sereno.
Nec poscit natura loci quos non habet imbres
Sed contenta suo dotantur graminã rore.
Perpetuo uiret omne solum: terræq; tepentis
Blanda nitet facies, stant semper collibus herbæ
Arboribusq; comæ: quæ cum se flore frequenti
Diffundunt celeri: & confortant germina succo,

Nam qu
Menstr
Lilia pe
Necra
Bernan
Eic cum
Fructib
Hic qu
Cinnam
Natali
Succed
Nec co
Longa
Incent
Illic de
Perpe
Tum
Flarib
Dues
Quif
Picfo
Talis
Nec cr
Margi

Nam quidquid nobis toto nunc nascitur anno
Menstrua maturo dant illic tempora fructu.

Lilia perlucent nullo flaccientia sole:

Nec tactus violat. violas: roseumq; ruborem

Seruans perpetuo suffundit gratia vultum

Sic cum desit hyems nec torrida ferueat æstas

Fructibus autumnus, ver florib⁹ occupat annū.

Hic quæ donari mentitur fama **S**abæis

Cinnama nascuntur, uiuax quæ colligit ales

Natali cum fine perit, nidoq; perusta

Succedens sibimet, quesita morte resurgit:

Ex Alcimo. A. li. de mundi origine.

Nec contenta suo tātum semel ordine nasci:

Longa veternosi renouatur corporis ætas:

Incensamq; leuant exordia crebra senectam.

Illic desudās fragrātia balsama ramus,

Perpetuū pingui promit de stipite fluxum.

Tum si forte leuis mouit spiramina ventus

Flatib⁹ exiguis, leuiq; impulsa susurro

Diuēs sylua tremit foliis, ac flore salubri

Qui sparsus terris, suaues dispensat odores

Hic fons perspicuo resplendens gurgite surgit.

Talis in argento non fulget grātia, tātam

Nec cristalla dabunt nitido de frigore lucem.

Margine riparum virides micuere lapilli:

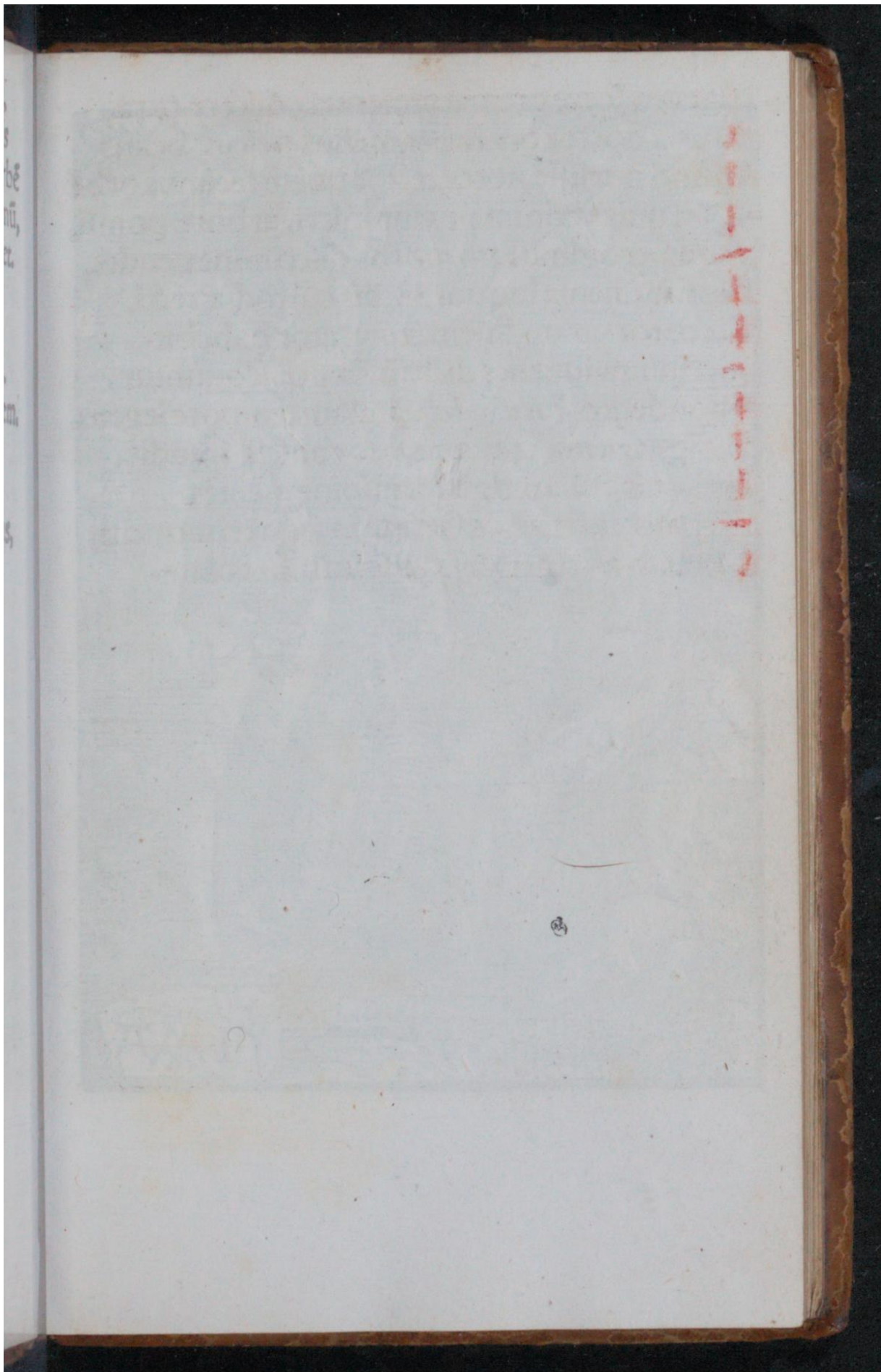
Et quas miratur mundi lactantia gemmas,
Illic saxa iacent. varios dant arua colores:
Et naturali campos diademata pingunt.
Eductum leui fontis de vertice flumen
Quatuor in largos confestim scinditur amnes.
Eufraten, tigrinque vocant, qui limite certo
Longa sagittiferis faciunt confinia Parthis.
Tertius inde Geon, latius qui nomine Nilus
Dicitur ignoto cunctis plus nobilis ortu
Cuius in Aegypto leuis perlabitur vnda
Ditatura suam paruo sub tempore terram.
Nam quoties tumido perumpit flumine ripas
Alueus: & nigris campos perinundat harenis.
Vbertas taxatur aqua. caeloque vacante
Terrestrem pluuiam diffusus porrigit amnis.
Tunc inclusa latent lato sub gurgite Memphis.
Et super absentes processor uauigat agros.
Terminus omnis abest, æquatur iudice fructu:
Annua suspendens coniectus iurgia limes
Gramina nota videt lætus subsidere pastor
Inque locum pecore viridantis iugere campi
Succedunt nantes aliena per æquora pisces.
At postquam largo foecundans germina potu
Lympha maritauit sitientis viscera terræ.
Regreditur Nilus: sparsasque recolligit vndas,

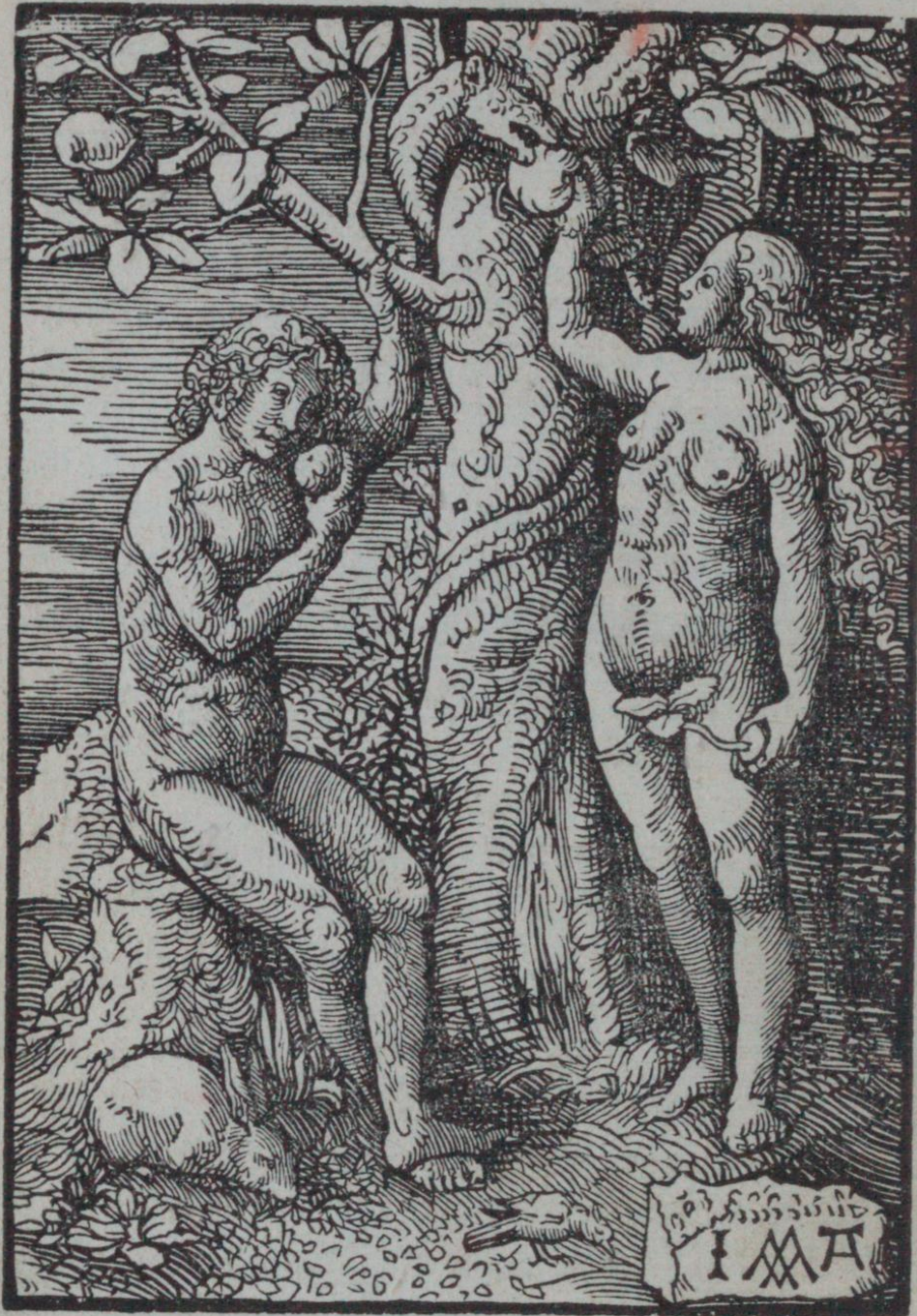
Fic
Prif
Quar
Mou
Dicit
Preli
Ducit
Amni
Aurif
Exce
Hoc
Apu
Ea
Inere
Inpar
Tam
Aspi
Per
Adv
Sami
Hico
Delit
Ficta
Noti
Hui

Fit fluuius pereunte lacu, tum redditur alueo
Pristina riparum conclusit fluctibus obex.
Quart^o **P**hison erit, quē possidet India **G**angē.
Motus odorifero quoties qui uertice creuit
Deciduas pulchro quas spargunt flamina lucro
Prælambens furatur opes: & gurgite nostrum.
Ducit in exilium: nam ripa largus utraq;
Amnibus ut nostris enodes ferre papyros
Aut scirpos, algasq; leues deducere mos est,
Excrementa trahens magnus sic ditia **G**anges.
Hoc etiam donat mundo, quod proijcit alueo.
Apus **I**o. **F**ranciscum **P**icū mirādu. li hymno. i.
 Ex li. de mundi origine. **A**lcimi **A**uiti.
Interea primi summ^o quos iunxerat auctor
In paradysiaca ponuntur sede beati.
Tum rector tali proponit præmia lege.
Aspicitis quanto pulcherrimus ubere lucus
Per multas famuletur opes. hæc cūcta dabūtur
Ad vestros sine fine cibos, hinc esca petatur,
Sumite concessas fruges: & carpite poma.
Hic operis dulcis studio secura quiescat
Delitijscq; fruens longæuo in tempore vitæ.
Fit tamen in medio nemoris quā cernitis arbor,
Noticiam recti. prauicq; in germine portans.
Huius ab accessu vetitum restringite tactum.

B

Nec vos forte premat temeraria discere cura,
Quod doctor prohibet, melius nescire beatis
Quod quesisse nocet, testor quem fecimus orbē
Quod si quis vetitum præsumpserit arbore pomū,
Audax commissum mortis discrimine pendet.
Non immensa loquor, facilis custodia recti.
Seruator vitam, finem temerator habebit.
Accipiunt iuuenes dictum: lætiq; sequuntur.
Spondentes cuncto seruandam tempore legem.
Sic ignara mali nouitas, nec conscia fraudis
Incauras nulla terigit formidine mentes.
At pater instructos sacrata in sede relinqnens,
Lætus in astrigeram cœli se sustulit aulam.

Forre
Aemu
Huis
Elige
Inpra
Ergo
Indu
Arbo
Porri
Vnu
Derra
Andi
Ofce
Scre
Inu
Com
Nam
Scre
Tum
Ann
Ince
Conf
Loci
Prob

Alcim^o Auit^o. li. 2. de mundi origine.

Forte fuit cunctis animantib⁹ altior astu
Aemulus arguto callet qui pectore serpens,
Huius transgressor sceleratus sumere formã
Eligit, aerium circundans tegmine corpus.
Inc³ repentinum mutatus, tenditur anguem
Ergo vt vipeream male suada fraude figuram
Induit: & totum fallax processit in anguem
Arboris erectæ spiris reptantibus alto
Porrigitur: tractumq³ suum sublimibus equãs.
Vnum de cunctis letali ex arbore malum
Detrahit: & suaue pulchrũ profundit odorem,
Auditum hinc facilem leni sic voce momordit.
O foelix mundi³ decus, pulcherrima virgo
Scire veli, quis dura iubet, quis talia dona
Inuidet: ac rebus ieiunia miscet opimis.
Consilium mage sume meũ, mea dicta capeſſce.
Namq³ hoc qd³ vetitũ formidas tangere pomũ
Scire dabit quæcũq³ pater secreta reponit.
Tu modo suspensos tm̄ ne contine tactus.
Annuit insid³s: pomũq³ vorata momordit.
Interea accelerat mox facti conscius **A**dã
Consil³s misere paret mulieris iniquis
Lætiferamq³ vorans ingessit faucibus escam.
Proba **F**al. **S**eduli^o. li. i. **P**rudẽtius in **D**ittocheo.

Io
Tum p
Hum
Culp
Spon
Prab
Exill
Exill
Que
Hum
Vene
Nam
Terre
Prat
Elar
Am
Quo
Cefi
Nah
In ge
Er ge
Intef

Io. **F**rancisci **P**i li. i. hymnorū. **H**eroicum.

Tum pater omnipotens excludit sede beata
Humani patrem generis, profugūq; retrudit.
Cui spinas, tribulosq; parit iam dēdala tellus
Sponte sua, victum duro defossa lacerto
Præbet, et immiti semper lacerata ligone.
Ex illo labor, atq; operum patientia manat.
Ex illo cœpit tellus læua esse nouerca,
Quæ fuit ante parens, ex illo cura, famescq;
Humanū præessere genus, morbiq; metusq;
Venere: & uario subñt mors improba gressu.
Nam postq; extorris, sūmoq; e culmine lapsus
Terrenus genitor, postq; romphæa tremendi
Præsidis omne aditum fœlicis destruit horti,
Elataq; truces cinxerunt mœnia flammæ,
Amissum imperiū est, quo cāpi armēta virētis,
Quo cœli volucres, quo vasti belua fluctus
Cessissent homini, tumq; omnis turba ferarū
Multiplici assultuq; horrenda, et voce rebellis
In genus humanum struxit crudelia bella.
Et gen^o ōne auiū, et pecudū, gen^o omne natantū,
Infestum est homini, spernenti iussa tonantis.

Alcimus **A**ui. li. 3. de sententia dei
Sedulius. li. i. **E**t **P**roba **F**alco.
Prudentius in **D**ittochæo

Acrap
Nun
Lini
Exul
Erfom
Pectus
Alige
Pone
Lectus
Acer
Conc
Eupr
Simp
Ede
Grel
Iofe
Exie
Arm
Nan
Impe
Cog
Cand
Ext
Lari
wa

Baptist **M**an. li. 2. parthenices **M**arianæ
Aera per liquidum stellato lapsus olympo
Nuntius: en celeri penetrat secreta volatu
Limina, ad ingressum subitæ perterrita lucis
Extulit attonito titubantia lumina vultu,
Et formam mirata viri tabescere castum
Pectus, & insidias metuens pallefcere cœpit.
Aliger arguta referans noua nuncia voce,
Pone metus (inquit) superis gratissima virgo,
Lætus ab ætheria venio tibi nuntius arce,
Aeterni iucunda ferens mandata tonantis;
Conceptura nouos ullo sine semine foetus,
Et prolem paritura dei materq; futura es
Stirpis olympiæ, tactus non passa viriles:
Et deus ipse tuam veniens labetur in aluum,
Gressib⁹ occultis, tuaq; intra viscera corpus
Ipse sibi formans, post nonæ tempora phœbes
Exiet humanæ velatus imagine formæ,
Arma ferens pacis venit, atq; salutifer orbi.
Nuntius hæc, humilis firmato pectore virgo
Imperio dixit magni parere tonantis
Cogimur: & miti curuans caput annuit ore.
Candida virginitas, simplex prudentia, velox
Et matura fides, humiliscq; modestia totos
Lætitia impleuit cœlos: & sydera cantu
Sedul⁹ li. i. **P**uden. in **D**itto. **I**unæ. li. i. **L**o. **P**ic⁹ hgm. 26

F. B.
Plena
Trans
Scul
Ara
Cim p
Zach
lan g
Oran
Vico
Nun
Gran
Gef
Nace
Tun
Eri
Expe
Aure
Vnde
Gaud
Fcem
Nace
Mag
Erd
Prop

F. Bap. Mantua. li. 2. parthenices Marianæ.

Plena deo mater, foetuq; animosa latenti
Trans iuga, trans altos saxosa cacumina mōtes
Setulit, ad fera foecundam prole parentem.
Attulerat sextum gravidæ iam **D**elia menscm,
Cnm pleni languebat anus sub pondere ventris
Zachariæ cōiuux, cui nomē **H**elizabeth, annis
Iam grauis, hæc longo sterilem se fleuerat æuo.
Oranti tandem diuūm data munere proles,
Vt consanguineas iunxerunt oscula matres
Mutua; & iniecti strinxerunt colla lacerti,
Grandior afflatu vicini numinis infans
Gestit: & subito dominū confessus honore,
Maternam insolitis concussit motibus aluum.
Tunc anus aduentu charę lætata puellę,
Et succensa deo dixit: tu ne illa propago
Expectata diu nobis: **T**u secula portans
Aurea foeminei tollis conuicia sexus.
Vnde igitur mihi tant' honos, vnde ista repēte
Gaudia prorumpunt, vt femine plena tonantis
Foemina, sacros ferat ad mea limina gressus;
Hæc anus, at blandis sic vocibus orsa virago:
Magnifice regem mea mens extollit olympi;
Et deus exhilarat sancto mea viscera plausu.
Propterea cuncta me dicent sæcla beatam.

Jan
Fulge
Prom
Inno
Intem
Mlum
Part
Que
Ofaci
Pecca
Mem
Omni
Obfir
Que
Terra
Non
Man
Tunc
Finit
Agn
In
Talis
Glor
In terr
pas

Cœlius. Sedulius libro primo.

Iamq̄ nouem lapsis decimi de limine mensis
Fulgebat sacrata dies, cum virgine foeta
Promissum cōpleuit opus verbū caro factū est,
In nobis habitare volēs. **T**unc maximus infans
Intemerata sui conseruans viscera templi,
Ille sum vacuauit iter, pro virgine testis
Part⁹ adest, clausa ingrediēs; & clausa relinquiēs.
Quē noua lux mundo; quæ toto gratia cœlo:
O facilis pietas, ne nos seruile teneret
Peccato dominante iugum, seruilia summus
Membra tulit dñs: primiq̄ ab origine mundi
Omnia qui propr̄is vestit nascentia donis,
Obsitus exiguis habuit velamina pannis.
Quēq̄ procellosi non mobilis vnda pfundi, et
Terrarū non omne solum, spaciosaq̄ lati
Non capit aula poli, puerili in corpore plenus
Mansit, & angusto deus in presepe quieuit.
Tunc prius ignaris pastorib⁹ ille creator
Enituit, quia pastor erat: gregibusq̄ refulsit
Agnus: & angelicus cecinit miracula cœtus.

Iuuenius euang. historicæ libro primo.

Talis et angelici vox agminis aëra complet:
Gloria supremū comitetur debita patrem:
In terris iustos homines pax digna sequetur

Pu. in Ditto, Prob, Fal, In itinerario, f. Cor. Aureli.

Et
Regem
Festum
Opus
Duxit
Thesaurum
Ipse enim
Aurea
Turca
Curtis
Hunc
Cerne
Sempiternum
In triplici
Perle
Perle
In par
Sicut
Veni

Agnus
Nunc
Tunc
Virtus
Flagr

C. Sedulius libro. i.

Foi venere magi: natūq; requirunt
Regem alacres, summo seruantes lumina cœlo
Festinant: sidusq; micans regale secuti,
Optatam tenuere viam, quæ lege futura
Duxit adorantes sacra ad cunabula gentes,
Thesaurisq; simul pro religione solutis
Ipsę etiam vt possent species ostendere **C**hristū,
Aurea nascenti fuderunt munera regi;
Tura dedere deo, myrrham tribuere sepulchro,
Cur tria dona tamen: qm spes maxima vitę est,
Hunc numerum confessa fides: & tēpora summ⁹
Cernens cuncta deus presentia, prisca, futura,
Semper adest, semperq; fuit, semperq; manebit
In triplici virtute sui, tunc cœlitus illi
Per somnum moniti, contemnere iussa tyranni
Per loca mutati grādientes deuia callis,
In patriam rediere suam. **S**ic nos quoq; sanctam
Si cupimus patriam tandem contingere, postq;
Venimus ad **C**hristū, iam non repetam⁹ iniquū

Proba Falconia Veneta

Agnouere deum proceres, cunctiq; repente
Munerib⁹ cumulant, & sanctum sydus adorant.
Tunc verò manifesta fides, clarūq; paternæ
Virtutis nomen, & **C**hristi agnoscere vultum
Flagrant, & quæ dent diuini signa decoris.

Regia
Liquor
Venet
Peru
Et cum
Muna
Torn
Ista S
Mure
Tum
Bollu
Hure
Audi
Fure
Fici
Acci
Dale
Coxi
Iam n
Vim
Vim
Tum
Larg
Bum

B. Mantuan^o li. 3. Parthenices **M**arianæ
Regia post partum virgo: quæ limina nuncq̃
Liquerat: & tectis breuibus abscondita nondū
Venerat ad Solymas arces, altamq; **S**ionem,
Per uigil ante diem pet̃t cum prole; viroq;
Et cum pauperibus donis **S**olomoniam templa.
Munus erat, veteri gentis de more pudicæ
Turturis: aut **P**aphiæ duo pignora parua colū.
Ista **S**acerdoti solymæ paupercula matres (bæ.
Munera pro natis deferre in templa solebant.
Tum senior **S**ymeon, longo venerabilis æuo,
Sollicito gressu celsam properabat ad ædem.
Hunc deus assiduis orantem fletibus olim,
Audierat, perhibēs, sua non ventura sepulchri
Funera, quam fracto deus illucesceret orbi.
Hic igitur dulcem materno pectore natum
Accipiens: letis animis & fronte serena
Dulce deo **C**armen: meritaq; exoluere grates
Cœpit, fatidicis soluens sua vocibus ora:
Iam mea sancte pater fueras velut ante locutus
Vltima pacifico concludis tempora fine:
Namq; salutarem partum tua maxima dona
Vidimus his oculis: his sustentauimus vlnis.
Tum matri conuersus ait. **T**ua pectora virgo
Languor, et ingenti dolor implacabilis ictu
Stringet, agens altū mœsta in præcordia vulnus.

C

Ipsum e
Aegipt
Arteru
Quem
Quore
Crude
Infant
Innoc
Hae e
Namp
Comp
Horre
Aftv
Infant
Exin
Am
Mirar
Iosept
Aegip
Qum

Iuuen⁹ Hispan⁹ euan. hysto. li. primo.

Ipsū etiam puerū monitis cœlestibus actus
Aegiptum cum matre simul traducit Ioseph.

At ferus Herodes sibi met succedere credit,
Quem callens astris quæsisset cura magorū,

Quorū præcauto discessu sollicitatus,
Crudeli tinxit Bethlemica compita cæde.

Infantes mandans/ teneramq; sub vberē plebem
Innocuam, in sinibus rigido succumbere ferro.

Hæc etiam cedes olim præscripta manebat.

Nam pius hanc vates diuino numine doctus

Complorat: miseræ sobolis pro funere matres

Horrenda grauitèr pulsabunt æthera voce.

Ast vbi sopitus furor est, & seua tyranni

Infantū roscio feritas faciata cruore

Extinxisse putat cunctos, quos vnus et alter

Annus lætiferi miseros oppresserat æui,

Mirandis rursus deuinctus membra sopore

Ioseph vrgetur monitis, Mariam, puerumq;

Aegipto ad patriam vectare: vbi Nazara felix

Olim prædictum puero dedit addere nomen.

Proba Falconia

In Itinerario Salua. Cor. Aure. Etin. 2.

hymno Io. Ricci Miran.

C. Sedulius li. primo **D**e innocentibus.
Ergo vbi delusum se comperit, impius iram
Rex aperit, si iure queat rex ille vocari,
Qui pietate caret, propriam qui non regit iram
Ereptūq; gemens facinus sibi ceu leo frendens
Cuius ab ore tener subito cum labitur agnus.
In totum mouet arma gregem, mādītq; trahītq;
Molle pecus: trepidāq; vocāt sua pignora foxtæ
Ne quicquā: et vacuas implent balatibus auras.
Haud sec^o **H**erodes **C**hristo stimulus adēpto.
Sternere collisas paruorū strage cateruas
Immérito nō cessat atrox. **Q**uo crimine simplex
Turba perit: **C**ur qui uix dum potuere creari.
Iam meruere mori: **F**uror est in rege cruento
Non ratio, primosq; necans vagitus, & audens.
Innumerē patrare nefas, puerilia maciat
Millia: plangorēq; dedit tot matribus vnum.
Hæc laceros crines nudato vertice rupit,
Vlla genas secuit, nudum ferit altera pugnīs
Pectus, et infelix mater, nec iā modo mater
Orba super gelidum frustra premit vbera natū.
Quis tibi tunc lanio cernenti talia sensus:
Attamen extinctis quibus infantibus absens,
Presens **C**hristus erat, qui sancta pericula semp
uscipit: & poenas alieno ex sanguine sumit.

F. Corneli^o Aureli^o Gou, in itinerario **Sal.**
Vix octaua dies tibi iam successerat orto,
Ecce sub experto munere creuit amor.
Paruus adhuc teneris sustentas vulnera mēbris,
Ex nostro subiens crimine legis onus.
Cauterium pateris, quo dudum cauteriatis
Integra conficeres membra dolore tuo.
Instruis, & prauos nos circuncidere sensus,
Et carnem vitis mortificare suis
Inde tibi nomen diuino numine plenum
Ponitur, et Iesus diceris vna salus.
Iesus hic o dæmon, victor qui destruet orcum:
Eripietq; tuis nos (moriendo) locis.
Huius apex tenuis, iaculatus ab ore fidelis
Destituet technas dire tyranne tuas.
O nomen superis celebre, & venerabile terris,
Cuius ad imperium flectitur omne genu.
Vita, cibus, requies placidæ medicina salutis
Fata, famen curans: tollis & omne malum.
Noster honos, iubilus, epulum, sapiētia, virtus,
Spes pia, nostra salus, crederis, atq; bonū.
Iuuēcus li. euan histo. primo.
Viderat octauā lucem puer, ecce recidi
Ad morem legis: nomenq; aptare necesse est.
Impositūq; illi est, monitis cœlestibus olim
Quod Mariæ vox missa deo præcepit Iesus.

Etiam
Cum pe
Ad tem
Omnib
Ergo ac
Feltore
Tump
Deicru
Ump
Quere
Ad tem
Inueni
Tracta
Depue
Nata
Anxia
Anno
Sedib
Hac at
Necge
Ordin
Arpue
Adpre

Iuenc^o presbiter euan. histo. li. primo

Et iam bis senos æui compleuerat annos,
Cum pasche ritum seruando ex more parentes
Ad templum læti puerum perducere festis
Omnibus annor^u vicibus de more solebant.
Ergo aderant paschæ pariter: cunctisq; diebus
Festorum impletis, patriam remeare parabant,
Tum puer in populo comitis vestigia matris
Deseruit: templiq; libens secreta petiuit.
Illum per vicos vrbis, perq; abdita tecta
Querebat genitrix, sed lux vbi tertia venit,
Ad templum propere remeat: vatūq; choreis
Inuenit insertum, legumq; obscura senili
Tractantem coctu, vix admiratio digna
De pueri verbis senibus fuit, at pia mater
Nate ait amissum lachrimis te quero profusis
Anxia cū genitore gemens, cur queritis inquit:
An nondum sentis genitrix, q; iure paternis
Sedibus, & domibus natū est habitare necesse:
Hæc ait: & gressum sociat, patriamq; reuisit.
Nec genitrix tanti persensit pondera verbi,
Ordine cuncta tamen cordis secreta reseruat.
At puer obsequijs apte prædulcibus ambos
Ad proprium semper cogens nec tebat amorē.

F. Rap. Mantua. li. 3. Par. Ma,

Rex qui
Venit
Hunc
Indice
Ecce de
Vndis
Inle cu
Inle ni
Corpe
Gurg
Senler
Iordar
Namo
Extal
Frige
Egre
Conf
Spiri
Mani
Per ve
Voce

I M A

C. Sedulius li. primo.

Sex quasi iustra gerēs placidā Iordanis ab vndā
Venit, vt acciperet hoc quod dare venerat ipse,
Hunc **B**aptista potens vt vidit ab amne Ioānes
Indice mox **C**ristū prodit, mox prædicat. **A**gn⁹
Ecce dei veniens, qui tollet crimina mundi.
Vndis tam **C**hristus torrētum tinctus aquarū,
In se cuncta lauit nostre contagia vitæ,
Ipsc nihil quod perdat habēs: sanctoq; liquētes
Corpore mundauit latices, lymphasq; beauit
Gurgitis, & proprijs sacrauit flumina mēbris.
Senserunt elementa deū, mare fugit: & ipse
Iordanis refluens cursum conuertit in vndas.
Namq; propheta canens: quid nā est mare q; fu.
Et tu Iordanis, retro quid subtrahis anē? (gis iqt
Frgo vbi fluminei post mystica dona lauacri
Egrediens siccas dominus calcavit arenas,
Confestim patuere poli: sanctusq; columbæ
Spiritus in specie **C**hristū vestiuit honore.
Mansuetūq; docet multūq; incedere mitem
Per volucrē, que felle caret. natoq; vocato
Voce patris triplici deus ex ratione probatur.

Iuuenius li. primo

Prudentius **D**ittoche.

Proba **F**alconia.

Inde qua
Ieiunium
Initium
Cernens
In parisi
Voce pri
Eed cum
Cum do
Regno
Merito
Quam
Scilicet
Quo po
Cribu
Julia
Tunc a
Est fact
Inquit
Adapt
Christo
Mense
Damo
Tum

C. Sedulius libro primo mirabi. diui.

Inde quaterdenis iam noctibus, atq; diebus

Ieiunium dapifer sacro spiramine plenum

Insidius tentator adit, si filius inquit

Cerneris esse dei, dic ut lapis iste repente

In panis vertatur opem, mox pellitur ista

Voce prius/ hominem non solo viuere pane.

Sed cuncto sermone dei, labefactus et amens

Cum domino montana petit: cunctasq; per orbē

Regnorū monstrauit opes, hæc omnia dicens

Me tribuente feres, si me prostratus adores.

Qantum peruersus, tantū est peruersa locut⁹.

Scilicet ut fragiles regni affectaret honores,

Qui populis parat æternas super æthera sedes.

Christus ad hæc, tantum dñm scriptura deumq;

Iussit adorari: & domino famularier vni.

Tunc assumpsit eum sanctam sceleratus in urbē,

Et statuens alti supra fastigia templi/

Inquit, si patris es natus delabere tecto.

Ad lapidem nunq; poteris collidere plantam.

Christus ait q; cæca geris sub pectore corda

Mens tenebris obscura tuis, hoc cuspidē fossus

Dæmon, victoris fugit ora gemensq;, tremēsq;,

Tum Christo angelici famulantur rite ministri.

Iuuenicus histo. euan. libro primo

Endere
Centu
Impit
Cous
Difol
Eediu
Crim
Nunc
Eobie
Offic
Dixer
Talia
Haud
Inven
Qr
Prog
Cum
Prog
Pery
Actib
Vetr
Dixe
Adp

Iuenc⁹ presbiter euange. histo. li. 2.
Inde recedenti, supplex se protinus offert
Centurio. & precibus prostratus talibus orat
Impubis pueri cruciatur spiritus æger,
Cuius cuncta tepens membrorū munia languor
Dissoluit: vitamq; tenet iam poena superstes.
Sed iussu miserere precor, nam recta subire
Crimina nostra vetant vitæ, lucisq; parentem.
Nunc verbo satis est iubeas remeare salutem.
Subicctos mihi sæpe viros sic nostra potestas
Officij/verbo/iussis parere coegit.
Dixerat. **A**lle viri motus precibusq; fideq;
Talia conuersus populo dat dicta sequenti
Haud vnq; talem memini me gentis auitæ
Inuenisse fidem. sed veris discite verbis.
Qz multos homines diuersis partibus orbis
Progenitos cœli regnū sublime vocabit,
Cum patribus vestris vitali accumbere mensæ,
Progenies quorū cæcis dimerfa tenebris.
Perpetuis pœnam cruciatibus acta subibit.
At ibi iam bone vir mentis virtute fidelis.
Vt credis, veniet fructus cum luce salutis.
Dixerat: & dicto citius cum voce loquentis
Ad puerum celeris percurrunt munera verbi.

Post de
Oranis
Tunc
Narde
Corru
Irrigat
Nec ter
Vngue
Lera de
Sinos
Vade fi
Crimin
Vere p
Onod
Qui re
Ment
Peccar
Aspice
En pol
Pergar
Munde
Iaco
Lu

C. Sedulius libro. 3.

Post dominus pharizea petens conuiuia cœnæ

Orantis dapibus sese impartiuit amici.

Tunc mulier quam fama nocēs, & plurima vitæ

Mordebāt dilicta suæ clementia supplex

Corruit amplectens uestigia, quæq; profusis

Irrigat incumbens lachrimis: & crine soluto

Nec tergere sacras/nec cessat lambere plantas,

Vnguento fragrante fouens, sententiâ donec

Lætâ dei, quem ferre manū nō pœnitet vnquam

Si nos pœniteat veterem quesisse ruinam.

Vade, fides mulier tua te saluauit ab omni

Crimine, quod lesum prostrarat vulnere sensū.

Vtere pace mea. magna est medicina fateri

Quod nocet abscondi, qm̄ sua vulnera nutrit,

Qui tegit: & plagam trepidat nudare medenti.

Mentis pestiferæ tua cessent murmura Iuda,

Peccantū exemplar prius est iam forma salutis.

Aspice defectam fletu, veniamq; petendo

En polluta diu. modicum purgata recessit

Per gemitum, propr̄q; lauans se gurgite fletus

Munda suis lachrimis redit & deterfa capillis.

Iacobus Mon. Spiren. In fasciculo myrrhæ

Antoni^o Geraldin^o ægloga octaua

Iuuen. itē quarto euange. histo.

Inde me
Qui ma
In lucer
Condit
Imperfe
Membr
Minier
Necvif
Accept
Excomf
Pura oc
Vultib
Ignorū
Alytic
Cataf
Porar
Sed dig
Tegm
Terraf
Clara

Sedulius li. 3.

Inde means genitum cernit considerare cœcum
Qui male prægnantis dilapsus ventre parentis
In lucem sine luce ruit. **T**unc sanguinis ille
Conditor humani, mundiꝫ orientis origo
Imperfecta diu proprij non passus haberi
Membra operis/natale lutũ per claustra genarũ
Alliniens/hominẽ veteri de semine supplet.
Nec visum tamen ante capit, q̃ voce iubentis
Acepta domini **S**iloam venisset ad vndam.
Et consanguinei fœtus medicamine limi.
Pura oculos fouisset aqua. **M**ox ergo gemellæ
Vultibus effulgent acies: tandẽꝫ merentur
Ignotũ spectare diem. **C**ognoscite cuncti,
Mystica quid doceãt animos miracula nostros.
Cæca sumus proles, miseræ de fœtibus **E**uæ
Portantes longo natas errore tenebras
Sed dignante deo mortalem sumere formam
Tegminis humani, facta est ex virgine nobis
Terra salutaris, quẽ fontibus abluta sacris
Clara renascentis referat spiramina lucis.

Apus Iuuencum euan.
historie li. 3. **I**n Dittocheo
Prudentiũ

D

Iuuenus presbyter **H**ispa. euange. histo li. 2.
Interea thalamis connubia festa parabant.
In regione **C**hanaan, vbi mitis mater Iesu
Cum nato pariter conuiuia concelebrabant.
Vina sed interea conuiuus deficiebant.
Tum mater **C**hristum per talia dicta precatur.
Cernis letitiæ iam defecisse liquorem?
Assint nate bonis ex te data munera mensis.
Illi respondet terrarū gloria **C**hristus.
Festinas genitrix, nondum metalia cogit
Ad victus hominū tempus concedere dona.
Mensarum tunc inde uocat lætata ministros
Mater, & imperijs nati parere iubebat.
Sex illic fuerant saxis perpulchra cauatis
Vascula, quæ ternis aperirent ilia metris.
Næc iubete fontis gremio complere ministros
Præceptis parentiuuenes, vndasq; coronant.
Completis lapidum labijs, tum spuma per oras
Commistas vndis auras ad summa volutat,
Hinc iubet vt sūmo tradant gustanda ministro.
Ille vbi percepit venerandi dona saporis,
Increpat ignarū sponsum, q; pulchra reseruns
Deteriora prius per mensas vina dedisset.
His signis digne credentum discipulorū
Perpetuam stabili firmavit robore mentem.

Præter
Nuan
Foncy
Vibib
Sran m
Cum da
Agnof
Orati
Aetern
Dignos
Recipi

Etiam
Q; lecr
A; pro
Et pop
Tum p
Discipu
Ille fati
Respon
Sifacia
Iamq; f
Necian
Iofosie
Venisse

Sedulius libro. 3.

Præteriensq; viæ dominus loca Samaritanæ
Humanam flagrante sitim collegerat æstu.
Fonsq; pennis aquæ modicâ desiderat vndâ,
Vt biberet qua corpus erat, tunc accola gentis
Stans mulier, paruū puteo quē traxerat haustū,
Cum dare cunctatur perituræ munera lymphæ
Agnosens propriam numerosa coniunge vitâ,
Orat inexhausti tribui sibi dona fluenti;
Aeternam positura sitim, qua nemo carere
Dignus erit, domini nisi meritis gurgite Christi
Percipiat placidas animæ non corporis vndas.

Iuuenius li. 2. euange. historię.

Et iam discipuli reduces stupuere magistrum
Quæ secreta pñs potiretur fœmina verbis
At properans vrnâ mulier fontem prope liquit,
Et populum totis eduxit mœnibus vrbis.
Tum propere Christū fusæ petiere cateruæ.
Discipuli interea rogabant, sumeret escas.
Ille satis sibi pulchrorū superesse ciborum
Respondit, iam nunc pectus satiabitur istud,
Si faciam magni genitoris iussa per orbem.
Iamq; fides multos plebis fundauerat alta,
Nec iam fœmineis tm̄ concedere verbis
Ipsos sed coram virtus manifesta docebat,
Venisset sæcli q; iam Saluator Iesus.

Iuuenius hystoriæ euan. li. 3.

Tum secum iubet abruptū conscendere montē
Petrum. **Z**ebedeicq; duos per devia natos.
Inde vbi peruentum est secreti montis in arcem.
Continuo **C**hristus faciem fulgore corusco
Mutatur: vestisq; niuis candore nitescit.
Respiciunt comites, mediūq; assistere sanctis
Heliæ, **M**osiq; vident. **T**um talia **P**etrus
Respice num nobis potius discedere longe.
An istic tante spectacula cernere molis
Conueniat: trina tamen hic tentoria nobis
Si iubeas frondis faciam diuersa paratu,
Singula sub noctem quæ nos aulæa receptent.
Talia dum loquitur, cælo præfulgida nubes
Circuniccta oculis vestibat lumine montem.
Et vox e medio lucis manifesta cucurrit.
Viuens hic meus est natus, mea sūma voluptas,
Huius iusticiam iusto comprændite corde.
Discipuli pauido presserūt corpore terram,
Nec prius e prono vultus sustollere casu
Audebant, sancto **C**hristi q̄ dextera tactu
Demulcens, blandis firmasset pectora verbis,
Surgite: & abiectum fortes calcate timorem.
Consurgunt, solūq; vident: & voce requirunt,
Cur scriptis veterum, scribarū factio certet.

In epulonem Quangelicum per Alardum Amstelredamū

Maxima pauperibus res est succurrere, nulla

Diutius melius arte paratur amor.

Si qd opis speres, vt sit sperare necesse,

Fac miser ante tuam sentiat Virus opem.

Iusta rependetur merces, & præmia factis

Ut sementis erit, sic tua metis erit

Paucula de multis inopi si dona dedisset,

Infernas nunquam diues adisset aquas

Nunc eget auxilio, qd non tulit, vtq; reliquit

Afflictum, sic omni ille relictus ope est.

Bissina quē latis cingebat purpura limbis

Cui penus ampla fuit, cui domus ampla fuit

Cui marcēti epulis, atq; inter vina, chorosq;

Dapsilis, z semper splendida mensa fuit

Cui micis inopē fuit impartire molestam

Assidua misere nunc perit ille fame

Qui misero ante fores hærēti tecta negauit,

Frigidioris, itē poela negauit aquae.

Nec fractū multo porrexit murmure panem

Nec dedit ambesi mucida frustra cibi

Dat deus huic nullosq; lares, inopēq; senectā,

Et longas h̄yemes, perpetuāq; sitim

Hauustus aquæ cui nectar erat semel ante negat?

Ut sicca capret flumina fauce, dedit

Sic fauces arēt vt vix via vocis in illis,

Nec satis humoris lingua loquentis habet

Conueniens vt quo viuis peccauerit olim

Dortuus hoc semper supplicio afficitur.

Aestuat vt clausis rapidus fornacibus ignis

Flagrātī assidua sic calet ore siti

G
luerat a
Discipu
In no
Proxi
Que pe
Ad no
Verdie
Degen
Iolam
Cruel
Anqal
Verber
Perfri
Fodit
Tran
Irie au
Terna
Eunde
Hzeill
Nocer
Omnia

G. Vrsin^o Velius Germa Car. Lucæ. i8.

Iuerat accitis bis sex comitatus Iesus
Discipulis, obiter quos sic affatus eundo est.
Iam nos ecce sacram Solymor^u inuisimus urbē.
Proxima iamq^{ue} dies & lamentabile tempus
Quo peragi tandē simul omnia dira necesse est,
Admonitu quæcūq^{ue} dei responsa prophetæ
Veridici quondā populo irreprehensa dederūt,
De genito æterni patris, intactæq^{ue} puellæ.
Ipsum etenim tradet manibus gēs impia vincitū
Crudeli populo, quem post ludibria mille
Atq^{ue} alapas, atq^{ue} increpitis, membra oīa nudū
Verberibus cædent: & terga cruenta flagellis
Perstringent, ructuq^{ue} acido, spurcæq^{ue} saliuæ,
Fœdabunt faciē. quē deinde manusq^{ue} pedesq^{ue}
Transadigent ferro, deformatumq^{ue} necabunt.
Ipsæ autem mortis fugiens rex uictor habenas.
Tertia cum rutilo surget lux aurea phœbo,
Euadet tumulo, superasq^{ue} redibit ad auras.
Hæc illi rerum ignari non dicta tenebant:
Noscere nec veterum potuere oracula vatum.
Omnia namq^{ue} ipsos non intellecta latebant.

Idem apud Iuencum libro
euangelicæ histo.;

Becha
Lazar
Iam q
Marm
Fleba
Fleba
Exant
Quar
Miel
Quid
Pofit
Quid
Ergo
Laza
Tara
Extr
Lex p
Cern
Pofit
ipie

Sedulius li.;

Bethanięq; solum repetens intrarat, ibiq;
Lazarus occidua tumultus forte iacebat
Iam quarto sine luce die: claususq; sepulchri
Marmore, corruptum tabo exhalabat odorē.
Flebant germanę, flebat populatio presens
Flebat et omnipotens. sed corpore, non deitate,
Exanimęsq; artus illa pro parte dolebat.
Qua moritur⁹ erat, lachrymis implebat amicū,
Maiestate deū, quid credere **M**artha moraris?
Quid ue **M**aria gemis: **C**ristū dubitatis an vnū
Possit ab infernis hominē reuocare cauernis
Qui dabit innumeras p⁹ funera surgere turmas
Ergo vbi clamantis domini sonuit tuba dicens
Lazare perge foras, magno concussa pauore
Tartara disiliunt, herebi patuere recessus.
Extremuit letale chaos: mortisq; profundę
Lex perit, atq; anima proprias reuersa medullas
Cernitur ante oculos viuens astare cadauer
Postq; sepulchralem tanq; recreatus honorem
Ipse sibi moriens, et posthumus extat & hæres.

Iuencus libro 4.

Iacob. **M**on. §. in
fasciculo mirrhe **P**ru, in **D**ittochæo

Vita ca
Non fr
Qui po
Pulver
Ardua
Ore cru
Sed len
Refect
Vram
Mobi
Quipa
Agnou
Inolio
Duce
Talis
Fron
Obuia
Quire

Nuc v
Ecce ve
Pran
Concla
Nofan

Sedulius libro. 3.

Vtrū caduca vagi cōtemnens culmina sæcli
Monstraret se rite deum, non curribus altis
Qui pompæ est mortalis honor, rapidisq; q̄dri.
Puluereū sulcauit iter, nec terga fremētis (gis
Ardua pressit equi, phaleris qui pictus et ostro
Ore cruentatū mandenti concutit aurum.
Sed lento potius gestamine vilis aselli
Rectori suffecit honos, leuis vngula cuius
Vt tanto sessore decus mirabile portans,
Mobilior sub fasce foret, non illius impar,
Qui paulo **C**hristū licet in presepe iacentem
Agnouit tamen esse deum: plebs oīs adorans
Insolito molles subiecit tramite vestes.
Dicite gentiles populi, cui gloria regi
Talis in orbe fuit: cui palmis compta vel vnquā
Frondibus arboreis laudem cœlestib⁹ hymnis
Obuia turba dedit dño: nisi cum p̄re **C**hristo
Qui regit æthereū princeps cū principe regnū:

Iuuenius libro. 3. **Z**acha, 9.

Nuic veteris quondam fluxit vox nūcia vatis,
Ecce venit placidus tibi rex quē terga sedētem
Præmitis gestant asinæ, pullicq; sequentis
Conclamant omnes **D**avidis origine creto
Hosanna, excelsis sit gloria læta tropæis.

lac
Verbere
Institio
Plurima
Vertu
Luminis
Diat
Ergu a
Egra
Hofam
Aere
His reb
Pont
Me fed a
Cui
L'quid
Iudu
Vos nit
Velo
Expedir
Lucia
Accipit
Acy

Iacob. **M**onta. **S**piren. li. de passione.

Verbere tum resono sacra exturbatur ab æde

Institor: & reliqua territa turba fugit

Plurima disiectis funduntur et æra crumenis:

Vertitur et nisu mensa prophana breui.

Luminis expertes oculi, curuataq; crura

Diuina citius tum reparantur ope.

Surgit ad illustres laudes viuacior ætas:

Et gracili laudat concio voce deum.

Hosanna egregia **D**avidis stirpe create

Aeterno tibi laus, gloria, honorq; deo.

His rebus velut igne nouo liuentia corda

Pontificū/ad dirum sunt animata scelus.

Ille sed absoluit socialis murmura cœtus

Cuius compsit iners summa tiara caput.

Is (quãq; mirum est) diuino flamine tactus/

Iudicium fudit/consiliūq; dedit.

Vos nihil afflictis expenditis vtile rebus

Vel qd' splendidius/commodiusue sict.

Expedit vnū hominē properāti addicere morti,

Iudaicæ sortis ne genus omne cadat.

Accipit hinc forteis rata conspiratio neruos:

Atq; feris animis mors reuoluta sedet,

Proba **F**alconia.

Ioan
Exin dan
Aterna
Occidit
Auffin
Et corre
Nuc mo
Abfberg
Accha
O Mari
Eiam n
O Mari
Debuer
Omnes
Fluere
Non fa
Aclach
Lamen
Audie
Eripie
Discre
Expulit
Ilius &
O foctis
Tuprin
Haud e

Ioan. Pi. **M**irandu. ad **S. M. Magda.**

Exin dum rex ipse hominū, sobolesq; parentis
Aterna immensū, lustraret corpore terras
Occiduo, atq; humili forte accubisset in æde,
Adstitit, atq; pedes (oculos deiecta verendos,
Et contecta sinus, frontemq; adoperta decorā)
Nūc mœstis spargēs lachrymis, nūc crine soluto
Abstergens, veniam tacito sub corde rogauit.
Atq; hæc ipsa sibi magno perculsa dolore.
O Maria infœlix æternę debita morti,
Etiam tartareas præceps ruitura sub vmbas.
O Maria infœlix, & quæ tibi conscia soli
Debueras sceleris pœnam expendisse prioris.
Omnes per mortes, ac fonti sanguine crimen
Eluere, & propriæ delere piacula noxæ.
Non facias vitulo, aut hyrco, non merce Sabæa.
At lachrymis, at ploratu, pro crimine, & altis
Lamentis, gemitu, planctu vaga corda refringe.
Audñt omnipotēs, ipsamq; a faucibus **O**rci
Eripiens, septem leui a ceruice cathenas
Disiecit, septēq; truces a pectore diras
Expulit, & magni titulum concessit amoris.
Ilius & rapidis aboleri crimina flammis.
O fœlix venia, fœlix magno impete amoris
Tu princeps alñs, q; mens humana futuram
Haud desperet opē manifesto tramite mōstras.

Redne
Strau
Lectus
Oeco
Dicitis
Vrbis
Quid m
Vobis
Quid p
Qua
Est aud
Defi
Tradet
Effi
Mira t
Ac
Accipi
Com
Tam fu
Que
Dives
Pec

Iacob. Spi. in fasciculo mirrhæ.

Sed ne protraheret cædem mora longa cupitã,

Strauit inauditum proditor aptus iter.

Lectus hic ad magnam bis seni culminis arcẽ,

Oe conomí cupidi grande ferebat onus.

Diuítis ante diem cœnæ, non iussus adiuit

Vrbis primitios emptor auarus heros.

Quid mihi ait dabitís si exosum iure magistrũ

Vobis prodidero: premia quanta feram?

Quid precij sperare datur: si tradere vestro

Quæsitum possim subdere & arbitrio?

Est audax animus, spes suppetit ampla: nec usquã

Deficit ingenium techna dolosa meum.

Tradet enim manibus deprompta pecunia vris:

Efficietque iugum triste subire necis.

Mira truces animi capiunt his gaudia dictis.

Ac rabido spondent æra petita viro.

Accipiunt de more fidem: dat et ille vicissim.

Congrua tum cœptis queritur hora malis.

Tam furi doluit liquidí pia fusio nardi

Quæ domini plantas vnixerat atque caput.

Diués id officium placidí intra tecta Symonis

Peccatrix paucos gesserat ante dies.

E

Foritan
Ab
Ah qua
Peft
Nim
On
San
An
Vgen
Hla
Kuo
Qu
Haud
Qu
Siam
Si
Qu
On
Qu
Qu
Nlla
Fl

Iacob. Monta. eodē li.

Forsitan et placidis cecidit querimonia verbis:

Ac bene lugubribus sunt ea dicta modis

Ah quanto gemitu mea sincerissime fili

Pectora discrutiat, concutit ossa tremor,

Nil mihi narrari potuisset acerbius unquam

Quos nos quoque mœsta separet ista dies.

Stat (scio) certa tibi mortem sententia ferre:

Atque immota acida mente subire crucem.

Vt genus humanū precio redimatur herili:

Et lauet emeritus crimina cuncta cruor.

Id quod habet veterū præclara volumina vatū:

Quodque Sybillino carmine musa canit.

Haud tamen obniti naturæ legibus est vis,

Quin mea fecundis fletibus ora rigem.

Sic amor ille tui stimulis me concitat altis,

Sic tibi quam merito debeo cura iubet.

Qui sine te potero vel punctum vivere posthac?

O mihi quadrifido charior orbe salus.

Quæ sine te excipient viduam solatia matrem?

Quis cibus aut potus te sine dulcis erit?

Nulla quies oculis dabitur, cessatio nulla

Fletibus: increscet nocte dieque dolor.

Rit^o e
Ann^o e
Prim^o
Dum ca
Subq^o
Inde die
Quado
E pafu
Duxa
Cumq^o
Quod
Sed cu
Eccen
Sepim
Semp
Imn^o
Diffe
Serna
Quife
Hunc
Ad op
Nec la
Subq^o
Mafu
Agn^o
Nec lit

Rit^o edēdi paschalis agni per. **Alar. Amstel.**
Annu^o exactis vbi transit mensibus orbis. **Ex. 12.**
Primū sume diē mensis cognomine **Nisan,**
Dum caua dimidiā sinuantur cornua lunæ
Subq; diem decimum præsto sit victima semp,
Inde die quarto caligine noctis aborta.
Quādo agitat leuibus p̄ prima crepuscula p̄nis
E pastu volucres ad nota cubilia vesper.
Diuexo propior cū iam fit vesper olympo
Cumq; dies exactus erit, tempusq; subibit
Quod tu nec tenebras, nec possis dicere lucem.
Sed cum luce tamen, dubiæ contermina noctis
Ecce nouo vet^o hoc celebrabitis ordine pascha
Septima itē peragenda dies non dispare ritu
Semper ert, semperq; pari renouanda paratu.
Immūdo graue olens coitu, peregreq; reuersus
Differet in mensē purgata mente sequundum
Seruabunt patrios peregrin^o, & aduena cultus
Qui solenne statis peragit non pascha diebus
Hunc inopina premet mors, hūc et acerba sequē
Nil operis nisi quod spectat peragat ad escā. (tur
Nec latum digitū quoq; discedere tentent.
Subq; diem decimū præsto sit victima semper
Masculus, anniculus, cōstantibus vndiq; mēbris
Agnus sit placidus, niuei sit velleris agnus,
Nec sit coctus aqua, nec crudus, at ignibus assus

Quod si forte nequit, dum queritur agn^o haberi
De grege tunc sumant hœdum quœcūq; licebit.
Sanguine cuius vtrūq; linent postēq; , domūq;
In quibus hoc comedent epulū pmiscua turba,
Fascibus hissopi tinctis in sanguine, passim
Postibus asperso laquearia sanguine manent.
Illitus eniteat supero de limine sanguis.
Hic erit inditio, multosq; relinquet inultos.
Aedibus in quorū madefactū sanguine postē
Cernet vtrunq; nihil, nihil aedet stragis acerbae.
Qñ repente minax aderit stridentibus armis,
Alta nocte poli medium quo tempore ducit.
Sub nostra tellure diem, spem præter et omnem!
Angelus exerto vulgo qui sæuiet ense.
Et genus omne semel pecudum, gen^o oē ferarū,
Omne genus primogenitū, genus oē cupitum.
Prodigiosa scatet quo nūc Aegyptus ad vnum,
A primogenito Pharaonis in arce sedentis
Afflictamq; graui gentē terrore prementis
In primogenitū captiuae. et matris egenae
Vna nocte, sed ignota, nimiūq; tremenda,
Vindice transadiget gladio, impureq; necabit
Omnis et Aegyptus quæ sit diuina potestas
Sentiet, et sero sapiet rex ipse superbus,
Ac poenas tandem ille dabit, dabit ipius acres.
Transitus est pascha, dictum cognomine Phase.

Pascha
Azyma
Fermen
Calcar
Lumbo
Oblong
Agressi
Nonfer
Mulan
Foliam
Transit
Ercapu
In mar
Simin
Accer
Si equ
Relig
Non a
Empt
Vuc as
Cū pre
Pleora
Non f
Vestit
Selept
Dum se
Lacie
Ausp

Paschalisq; nouo ritu celebrabitur æsus.
Azyma semper erūt septem comedēda diebus.
Fermentum gustans peracerba morte peribit.
Calceamenta pedes habeant, rigideq; ligantor.
Lumborumq; tenuis præcincta sit vndiq; vestis.
Oblongos strictis baculos manibusq; p̄hendāt.
Agresti cū lactuca. et syluestribus herbis,
Non fermētato cum pane subinde recocto,
Multam sub noctem coeuntibus vndiq; turbis.
festinanter edant. ne Aegyptius opprimat hostis
Transitus est domini, dictum cognomine Phasē
Et caput, ossa, pedes, femur, intestina vorantor.
In matutinas nihil asseruabitur horas.
Si minor est numerus, q̄ possit vescier agno,
Accersendus erit vicinus vt exedat exta.
Si quid adhuc reliqui est. rapidum mittetur in ignem.
Religio est, sine delectu huic accumbere cœnæ,
Non alienigenæ, non mercenarius, erro
Empiticius, puer, incircūcisiq; pudenda.
Huc adsint epulo. stupidi quod nocte suprema.
Cū procul Aegyptū fugerēt Pharaone iubēte.
Hebraei votis peragunt concordibus omnes,
Non fermentatas verrūt, referūtq; farinas,
Vestibus implicitas humeris vectare coacti.
Sese præcipites in aperta pericula mittunt.
Dum sibi promissam satagunt inuisere terram.
Lacte redundantem, multoq; et melle fluentem
Auspicio **N**osis, ductuq; fidelis **A**haron.

Et
Surgit
Dicit
Nomen
Cur
Oderis
Quo
Secula
Nun
Non
Qui
Tu mi
Abli
Ecce
Erat
Non
Qd
Sed val
Lene
Non m
Erm
Tunc
Ac

Auspicio Mollis ducit hinc Abiron.

Ex fascículo myrrhæ Iaco. Spireñ.

Surgit et exuta sumit cinctoria veste,
Discipulis dominus, abluit inde pedes,
Nil sane inflecti seruili more veretur,
Curuat in obsequiū regia colla pium.
O decus, o specimen liquidæ virtutis adauctum,
Quo te humana satis carmine lingua canet?
Sedula mens tacito rem tantā expende stupore,
Nunquā hoc altā mei pectoris arca vacet.
Non suffert animis hæros id clauiger æquis,
Quin torua insolitum fronte recusat opus.
Tu mihi ait viles dignanti munere plantas
Abluis: & genibus subhincis orā meis?
Sceptriger excedis decimum regnator olympū:
Et mihi pronus humi sordida crura lauas?
Non patiar fieri, quod aperta decentia culpat:
Quæq; omnis iuncta lex ratione vetat.
Sed valido tactus perdendi munere regni/
Lene finit placidas munus obire manus.
Non mouet hæc ingens rigidū dignatio Iudam:
Et nihil emollit hunc humile obsequium
Tantus inest lanio vendendi sanguinis ardor:
Ac tenet indomitus saxea corda rigor,
Vide Sedulium quarto
mirabili. diui.

...
Vespere
Discipulis
Emergent
Vobis
Continuo
Inano rat
Me dehim
Sed fobol
Supplicia
Quintu
Simon q
A iudas
Nunqu
Respon
Aer ve
Distinc
Discipu
Noc an
Mincal
Gratis f
E docue
Aer ve
Nunc p

Iuuen. presby. libro. 4. euange. histo:

Vespere tum primo bis sex recubantibus vna

Discipulis, tali diuinat voce magister.

En urget tempus, Christū cum tradere morti

E vobis vnus scelerato corde volutat.

Continuo cuncti quærūt, quis talibus ausis

Infano tantum cœpisset corde venenum.

Ille dehinc epulis mecū nūc vescitur inquit.

Sed soboles hominū quondā præscripta subibit

Supplicia ad tempus, miserabilis ille per æuum,

Qui iustum tradet, quanto fœlicior esset,

Si nunq̄ terris tetigisset limina vitæ.

At iudas grauitè tum conscia pectora pressus.

Nunquid ait Iudam talis suspitio tangit?

Respondit dominus, te talia dicere cerno.

Næc vbi dicta dedit, palmis sibi frangere panē:

Diuisūq̄ dehinc tradit: sanctūq̄ precatus,

Discipulos docuit sanctum se tradere corpus.

Noc ait accipite vobis nostri monumentum.

Ninc calicem sumit dñs, vinoq̄ repletum

Gratis sanctificat verbis: potūq̄ ministrat.

Edocuitq̄ suum se diuisisse cruorem.

Atq̄ ait, hic sanguis populi delicta remittet.

Nunc potate meum. æternæ hæc fœdera pacis.

Sedulius libro, 4, mirabiliū diui.

Jacob
Efflocus
Surgit
Mos fuit
Funde
Eroo ven
Trans
Banda
Aple po
Praciat
Imag
Cognit
Nec fu
Hercule
Ferre
Granc
Fery
Dixerat
Sic lo
Sime pa
Afflu
Tiquo
Linn

Iacob⁹ Mon. Spireñ. li. de Christo passo.

Est locus ad mites vbi collis oliuifer auras

Surgit: & actæas vertice monstrat opes.

Mos fuit huc dño noctu properare frequenter,

Funderet vt cœlo liberiore preces.

Ergo vbi frugiferæ tetigit bona iugera villæ/

Transgresso modici nominis amne prius:

Mandat ibi comites aliquot cōsistere, iunctis

Ipse petit focñs septa propinqua tribus.

Præscia tum vehemēs subñt præcordia mœror:

Imaq; præualidus concutit ossa tremor.

Cognita diuini subsistit vena saporis:

Nec stillant solitis cœlica mella fauis.

Mæreo sensu animæ preconibus inquit amatis:

Ferreç; discipulos tum precis arma iubet

Grataç; nunc gelidæ suspendite munera noctis

Et vigiles oculos linquat amica quies.

Dixerat: & paucis seiunctus passibus inde,

Sic loquitur toto corpore stratus humi.

Sūme parens grandi trepidāt formidine sensus:

Affligitç; animā funebris hora meam

Tū quoç; sanguineus corpus venerabile sudor

Inficit: atç; rigat frigida saxacruor.

Iuencus euangelicæ

histo. libro 4.

Tunc ad
Profran
Tunc ad
Vnam p
Sed vigi
Horat
Spiritu
Sed ell
Oratio
Hinc q
Iam tu
Rurisd
Inveni
Alison
Iam d
Nam v
Que m
Hoc die
Adveni
Pars fir
Signa le

Iuenc^o presbyter histo. euāge. li. 4.

Tunc ad discipulos repedit, sed somn^o anhelus

Prostratis terræ membris dissoluerat omnes.

Tunc ait ad Petrū. non est tibi ponere virtus

Vnam peruigilē tantis sub casibus horam?

Sed vigilate precor, ne vos tentatio raptus

Horrida præcipitet sæuē per lubrica mortis.

Spiritus ipse viget, sed flaccet debile corpus.

Secessit rursus secreti montis in arcem:

Orabatq; patrem. rerū mitissime rector /

Hunc qm̄ calicem non est transire facultas,

Iam tua perueniat nostra de sorte volūtas.

Rursus discipulos somni sub pondere pressos

Inuenit: & rursus hisdem genitore precatō.

Alloquitur fessos/nexos languore quieris:

Iam dormire licet, sociosq; reuisere vestros.

Nam venit (ecce) meum qui tradet ad oīa corp^o.

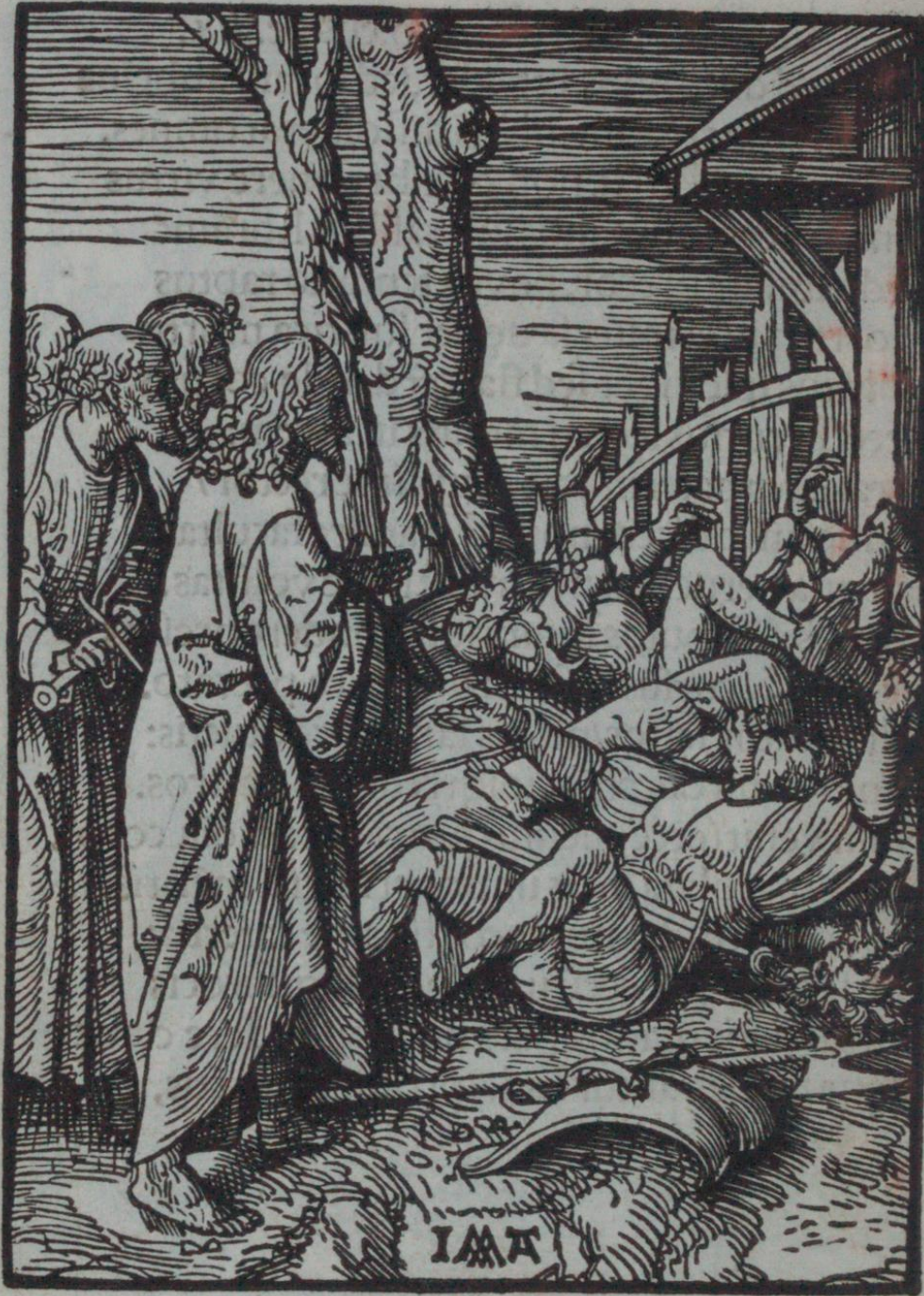
Quæ maculata meis imponet factio mēbris.

Hoc dicto, Iudas numero stipante cateruæ

Aduenit: & procerū iussu populiq; ferocis

Pars strictis glad^{is}, pars fidens pondere clauē

Signa sequebantur Iudæ promissa furētis,

Qd me
Cor
Selecti
Cre
Fortit
Ach
Necit
Ab
Iam pr
Opt
Tum p
Ecti
Contr
Tri
Illeg
Ve
Nam
Squ
Mox it
Qu
Illu
Ex
Mris
Is

Iacobus Mon. Spireñ.

Qd mox ingrueret/non in sciis obuiat hosti,
Corpus inerme quidē, mens cataphratta fuit.
Selecti proceres ducis ædita signa sequuntur,
Creditur ad domni tunc **P**etrus esse latus.
Forsitan et capulū sicæ stringebat acutæ:
Ac frendente minax ore satelles erat.
Nescit enim properans animosi pectoris ardor
Abscondi, crebris se exhibet indicijs.
Iam prope erat rabiosa phalanx: Iudeq; furentis
Opperiabatur strenua facta ducis.
Tum placido sermone de^o/quē queritis inquit:
Et sibi per noctem vestra quid arma volunt:
Contra illi reboant, quem vestigam^o, & armis
Tristibus insequimur, nomē Iesus habet.
Ulle ego sum reddit, fortes non visa lacertos
Verba nouiq; modi munus habere citum.
Nam (mora nulla) truces luna sub teste cateruæ
Squallida vernanti terga dedere solo
Mox iterū exquirat permisos surgere **A**pellas,
Quem quærāt, & quid bellica tela velint.
Illi vt erant dudum fassi, se querere Iesum
Exclamant regio quem galilea dedit.
Mitis herus contra verbis clementibus infit.
Is sum ego, vestra vago non fugio arma pede.

Anto. Geral. æ glo. 4.

F

Tunc
Perfidi
Traci
Pezul
Sacrile
Cum
Ineris
Quid
Nunq
Autem
Tradi
Conlu
Enie P
Redd
Com
Ang
Plus
Dem
Tunc
Poner

C. Sedulius presbyter mira. diui. li. 4,
Tune cruenta ferox, audax, insane, rebellis,
Perfide, crudelis, fallax, venalis, inique,
Traditor immitis, fere proditor, impie latro,
Præuius horribiles comitaris signifer enses:
Sacrilegamq; aciem gladis, sudibusq; minacē
Cum moueas. ore ora premis: mellicq; venenū
Iferis: & blanda dominū sub imagine prodis:
Quid socium simulas: & amicū fraude salutas:
Nunquā terribiles aut pax coniurat in enses,
Aut truculenta pio lupus oscula porrigit agno.
Traditus ergo viris operator sanctus iniquis,
Consuetam non liquit opem: puerocq; reuulsam
Ense Petri /ne quapius a pietate vacaret,
Reddidit auriculam. nec enim vindicta tonāti
Conueniens humana fuit, qui millia patrem
Angelicas sibi met legiones poscere posset
Plus duodena dari, si mallet sumere poenas
De meritis, quā sponte suas ignoscere plagas.
Tunc parci mucrone iubet, quia venerat ipse
Ponere pro cunctis animam, nō tollere cuiquā,
Iuuenius 4. euāge. histo.
Geraldinus 7. æglo,

Iaco
Mox
Ver
Irru
Et
Ceu
Par
Tux
Ob
Nih
Cu
Tun
Q
Non
Q
Non
A
Hec
A
Sclit
Et
Iner

Iacob^o Monta. Spireñ. li. de Christo passo.
Mox ubi pollicitam loctali fædere fraudem
Venditor ad plenū contulit acer opus.
Irruit in Christū magno fera turba tumultu:
Et furñs laxat pendula frena suis.
Ceu quum per virides nocturno tēpore cāpos/
Paruula soliuagis linquitur agna lupis.
Trux furor imperiū pulsa pietate cruentum
Obtinet: atq; sua pax statione caret:
Nil ibi quid virt^o/quid honestas publica poscat
Curat acerborū vis rabiosa virum.
Tum solymis ducib^o, scribisq; minacib^o inquit.
Quorū agitabat edax impia corda furor.
Non secus et gladñs ad me venistis & armis,
Qsi homicida forem et degener vsq; latro.
Nonne verenda boni crebro sub tecta tonātis
Adueni: & docui. quæ sit ad astra via:
Nec tamē aut manibus data sunt tū lora pñensis
Aut tenuit nostros dira cathena pedes.
Scilicet hæc vestræ malesuada tyrānidis hora ē:
Et tenebris stigñ principis atra dies.
Interea comites tacti formidine mortis,
Mollia pernici terga dedere fugæ.
Iuuenus historiæ euangelicæ
li. 4. Antoni^o Geral. 7. Aeglo.

Ingre
Men
Pretal
Eris
Defic
Cern
Misa
Qu
Mevr
Mo
Nleg
Om
Quali
Ne
Tunc
Se
Hoc
Tr
Et mo
Elo
Tun
Ch
Sima
Sti

Iacobus Spireñ.

Ingreditur tandem Solyme sacer vrbis Iesus

Menia, et hinc Annæ flebile doma subit.

Presul hic exacti fuerat male fulgidus anni

Et bifido immeritū cinxerat orbe caput.

Despicit hic visum, vultu ridetq; superbo.

Certaq; dat torui signa supercilij.

Mitis ab irato Christus nebulone rogatur,

Quos habeat comites, quale ve dogma ferat,

Ille vterat placido sub iniquo iudice vultu,

Mox ita melliflui pectoris edit opes.

Nilego in occultis populo sum teste locutus.

Omnia quæ docui, pagina sacra tenet.

Quelibet aut ciuē, aut turbam scitare frequētē.

Nesciet hoc nullus, sit nisi mentis inops.

Tunc erit integrum fœcundis nō modo dictis

Sed liquidis etiam rebus habere fidem.

Hoc vbi Christus air, palmato incussit atrocem

Trux alapam sacris verbere latro genis,

Et mox id ne decet contemptis fascibus inquit

Eloquium augusto reddere pontifici:

Tum dedit huic vultu respōsum molle benigno

Christus: & his prompsit fortia verba modis.

Si male quid dixi, profer de crimine testem.

Si bene, nostra truci more quid ora feris?

Antonius Geral. 7. æglo.

Tum P
Occidit
Exerit
Tunc
Et dicit
Intesta
At Pe
Tu ne
Uti qu
Ulen
Eccle
Aber
Ruri
Tunc
Eun
Cum
Part
Neta
Hanc
Ales
Circ
Egre
Culp

Iuencus libro.4.

Tum Petrus longe seruans vestigia solus.
Occulte mœstus, sedit cum plebe ministra.
Extrēmū opperiens tanto sub turbine finem.
Tunc sanctā Christi faciē spūta improba cōplēt
Et palmæ in malis, colaphiq; in vertice crebri
Insultant: verbisq; omnes illudere certant.
At Petrum mulier tristē q; viderat intus.
Tu ne impostor fueras comes additus inquit
Isti, quem ludēs procerē sententia damnat:
Ille negat: tectisq; foras se promere tentat.
Ecce sed egressum primo sublimine cernens
Altera consimili prodebat voce ministris,
Rursus ait iurans illum se nōsse negabat.
Tunc percontatū multi accessere frequentes,
Eque sono vocis hūc se cognoscere dicunt.
Cuncta Galilæam streperēt q; verba loquelam.
Periuris Petrus detestans omnia verbis/
Nescire affirmat/quisquis foret ille negando.
Hanc vocē plausum quatiens sub culmine tecti
Ales prosequitur cantu: mentemq; Simonis
Circumstant tristem verbis prælagia Christi.
Egressusq; de hinc ploratus fudit amarus.
Culpa fuit, cedunt lachrimis delicta profusis.
Iacob. Mon. libro 3.

Hinc ad
Adq
Hiclan
Turb
Verbia
Sicp
Petrus
Pra
Sed Ch
Seco
Menda
Infor
Adira
Di
Relio
Ad
Quid
Am
Vgen
Imp

Ex pæane 2. per Io. Mur Ru.

Hinc ad Caypham tractus est crudeliter,
Ad quem Pontificē tum coiere senes.
Hic sanguinaria nocte tota perfurunt
Turba: nec est plagis/ludibrīscq; modus.
Vt spiculis petitur Scopus q̄ plurimis,
Sic patet innumeris forma serena malis.
Petrus pauore trepidus/abnegat deum,
Præq; metu mortis/dissimulatur amor.
Sed Christus vt clementer aspexit virum,
Secessit foras, indoluitq; nimis.
Mendacibus conantur atrox testibus
In fontem diræ tradere turba neci.
Adiurat impius tacentem Pontifex.
Dic inquit, veri filius es ne dei.
Respondet, ipse sum, dei videbitis
A dextris olim me residere patris.
Quid nunc egemus testibus, clamat furens
Antistes: vestem dilaceratq; suam.
Vt qui deum mendaciter se dixerit,
Impia condemnat concio morte deum,

Quis me
In pla
Fruenit
ingen
Me agn
Coll
Verice
Bacn
Tung
Pell
Verber
Hic
Hic vag
Auc
Uleier
Auc
Ute pu
Ulo
Quisp
Ex q
Abion
Tan
Sichon
Par
Sed

Iacobus Spirñ.

Quis modo dinumeret stolidæ ludibria gentis:

In placidum enormi præstita more deum.

Feruetibi Solymæ scelerata licentia pubis:

Ingeminatq; truces vilis **A**pella minas.

Ille agit in faciem pugnū, hic reuerēda pphanis

Colla ferit palmis, percutit iste caput.

Vertice concusso graciles trahit ille capillos,

Sacrilego dulces hic secat vngue genas.

Tum gemino **C**hristum velatū lumine crebris

Pellunt, infestant, verberibusq; premūt

Verbere (vt incudē) tergum quatit ille frequēti.

Hic geminas digitis vellicat auriculas.

Hic vaga blasphemæ contorquet spicula lingue

Alter in ora dei sputa pudenda iacit.

Ille fero teneram carpit conamine barbam,

Audet hic enodi tundere fuste latus

Iste piū cubito dominū huc impellit, et illuc,

Mox qui suscepit, dulce repellit onus.

Quis poterit vacuas conuicia iacta per auras:

Et quæ composuit dicere verba furor?

Absonus ac dirus liquidū ferit æthera clamor,

Tanq; alacres nautæ iuge celeuma sonent.

Sic hominū generi morti addicō sub acerbo ē

Pænæ grauiū pondere parta salus.

Seduli^o li. 4. mira. diui. **I**uuē. li. 4. euā. histo.

Siderat
Progre
Lance
Prædi
Incer
Talia
Tures
Rexim
Hicun
Me sup
Exin
Intrem
Respon
Flaus
Nonp
Namt
Hinc
Præf
Mox
Cerne
Nostr
Dogn
Pom
Mittit

Inuēcus presbyter euā. hysto. li. 4.

Sidera iam luci concedunt. & rapidus sol
Progreditur radīs terras trepidantibus implēs
Iamq; e concilio Christum post terga reuinctū
Præsidis ad gremium magno clamore trahebāt
Intererea celsum dominus stans ante tribunal,
Talia Pilati verbis excepit Iesus.

Tu rex Iudææ gentis (quod dicitur) astas?
Rex sum Christus ait, alio tamē orbe, choruscā
Hic nuncq; regale volam sceptrum decorabit.
Me super astra manet æterna, ac vera potestas.
Exin terribilis iusti accusatio surgens
Infremit: & sanctum mendax facundia præstat.
Respondere nihil trucibus dignatur Iesus.

Pilatus querit, quæ tum sit causa tacendi.
Non potuit iudex famam non noscere Christi
Nam fuit hæc crebro signis patefacta profusis.
Hinc pius infontem voluit absoluere Iesum
Præses; et vrgentem est nisus sedare tumultum.
Mox velut extremam plebs insanissima lucem
Cerneret, elata dira gens voce tonabat.
Nostratē hic populum Galilæa euesor ab ora
Dogma rebelle serens / subuertit poenit⁹ omnē.
Pontius audito Galilææ nomine gentis,
Mittit ad Herodis regalia tecta ligatum.

Ia. Mon. S. li. j. fasciculi mirrhæ

Tanden
Cern
Rex
Volu
Tum
Fact
Infan
Dum
Hac in
Perf
Seu la
Fing
Virice
Lust
Perm
Per
Nang
Red
Proxi
Etri
Impia
Alb
Sic ve
Sum

Iacobus Montanus

Tandem ad inhumani veniens tecta ardua regis
Cernua **C**hristus ouis turpe tribunal adit.
Rex hilari vultu vanas sub pectore curas
Voluens/ mirificum gaudet adesse viri.
Tum nisu ancipiti longe rogat ordine, pandat
Facta vel in modico prodigiosa loco.
Instat: & inuitis eadem auribus ingerit vsq̃,
Dum bile accensa/ gaudia missa facit.
Hæc inter dñs tacito mitissimus ore
Perstat/ et ingenuo labra vigore premit.
Seu a sacerdotum prolapsus turba nephandos
Fingit: & accumulatur crimina criminibus.
Vltricem scelerū carpūt rabido ore scelesti
Iustitiam: & linguis dant sua frena malis.
Permouet interea furor ebrius ægra tyranni
Pectora: & ingenti percoquit vsq̃ face.
Nancq̃ putat sese contemni, cui negeret æquam
Reddere saluator per pia verba vicem.
Mox iubet ergo tegi candenti veste tacentem:
Et risu incessi, ludibrñsq̃ premi.
Impia feralis complet mandata satelles:
Albentiq̃ bonū tegmine vestit herum.
Sic (vt erat iussum) romani ad iudiciæ des *indivi*
Summus rerum opifex dedecus omne refert.

G

Virg
H
Circ
In
Et
Tun
E
Pro
In
Hec
O
O
T
C
P
H

Iacobus. **M**onta Spireñ.

Virginis interea matris peruenit ad aures

Horrendæ nemiũ stridula fama rei.

Cõtinuo in lachrimas soluũtur lumina amaras

Inq; cor acre fatis res ea vulnus agit.

Stringi tũc primum cepit Symeoni⁹ ensis:

Et vacuari armis tristis imago suis.

Tum primum incussit dolor intolerabilis icũ:

Et pupugit stimulo pectora moesta graui.

Prodiga materni resonant suspiria cordis:

Inq; verenda pius defluit ora liquor.

Heu mea progenies/fili heu dulcissime fili,

Quantus disstringit viscera nostra dolor.

O mea virginei pars o dulcissima ventris

O tibi nate (faue) factibi cõmoriar.

Quod scelus esse tuum fertur, qui lumine semp

Pectora solari candidiore soles?

Textilibus quid enim dignũ minate patra sti

Nexibus, aut probris, verberibusq; datis?

Conueniunt pauidæ subito rumore sorores,

Cœlicus et cuius crimina lauit amor.

Per placet hinc tenebris dubia vix luce dirẽptis.

Ad solyma impigros tecta mouere pedes.

Id pietas sentire iubet/ naturaq; tota,

Quis hoc nusq; pagina sacra ferat..

Præf
Fam
Wad
Deb
Aneo
Ero
Nec
An
Sunt
Im
Nim
Vel
Qd
V
Cor
A
Vos
P
Non
At

Iacob⁹.M.S.libro 4.

Præses ad indocilem prompta ratione coronã

Fatur: & hæc animo diuite verba facit.

Haud scelus hic illũ placidam quo perdere vitã

Debeat, effecit, quod rata causa probat.

Ante omnẽ proprio discussi examine causam

Et retuli ad trutinam crimina cuncta meram.

Nec tamen offendi, valeam cur plectere iustum

Atq; acida immeritum morte ferire caput,

Sentit idem Herodes, pedibusq; (vt claret) ñsdẽ

In mea non dubitat pergere dicta citus.

Nã nihil exhibitũ est, quod fuste sit aut nece dig

Vestis ni meritam prædicet alba necem. (nũ

Qd' quia nec ratio firmat, nec iura tumentur

Vt par est animos ponite quæso truces.

Correpto et veniam & vitam dabo, celsa tenãcis

Munia iusticię ne violata ruant.

Intonathis haustis fera gens, tolle ocus illũ:

Atq; eius patulæ figito membra cruci.

Vos illum accipite: & pro legis acumine vestræ

(Præses ait) patriam cogite ferre crucem

Non licet (illi aiunt) nobis occidere quenq;

Abstulit hæc solymis munera Roma viris.

Tam
Can
Saba
Cru
Oke
Qu
Esce
C
Luna
E
Horn
Reg
Luce
S
Palm
B
Tun
L
Nox
V
Celle

Jacobus Spireñ.

Tum iubet inducto turbatus preſes Ieſu
Cum ſerto horribili dira flagella dari
Scilicet hinc procerum ſedari poſſe putauit
Crudeles animos, terrificaſq; minas.
O ſcelus horrificum, nudus ſacer mille videtur
Qui vario ethereas, lumine compſit opes.
Execrandum ad opus liuores, vulnera, et icūs
Cum ſeuo appropreat præſide tota cohors.
Lenta flagellorū comportant vimina lixæ
Et longo ſcuticas ordine diſtribuunt,
Horrida penarū facies, niſuſq; latronum
Regia peruigili corda pauore ferit,
Lactea peruigili caro dilaceratur honoris.
Sanctaq; multiplici ſanguine membra fluūt.
Nil manet integrum formoſi a vertice colli,
Dum cadit innumerū vulnus ad ima pedum.
Tum lanis videas vegetos ſuccedere laſſis
Lictorū nec habet vis animoſa modum.
Noxia ſe reputant nebulonis dorſa ferire:
Vlcuſciq; hominis acta nephanda rei.
Collige nunc preciū mens tantis mercib⁹ empta
Quo creſcat meriti copia mira tui.
Sedulius libro. 4. mirabi. diuinoꝝ

Tando
De
Tun
L
B
Q
C
P
M
E
P
L
Q
R
S
A
P
T
D
V
E

Iacobus Mon. Spireñ.

Tandem vbi tortorꝝ crudelis languit ardor,
Deserit afflictum rubra columna deum.
Tum verni stupidos vi multa frigoris artus
Luthea circundat non sine sorde chlamis.
Scilicet infami dolor atq; illusio veste
Queritur, vt pudeat regium habere decus.
Confricat infesto manantia vulnera tactu
Purpura: & afflictæ iungitur illa cuti.
Mox ceu regi humili datur abiectissima sedes:
Et cingunt tenerū spinea ferta caput.
Plexerat hæc longis miles de sentibus audax,
Ludere dum sese regna remota putat.
Quin velut inuasæ ne sceptrâ tyrânidi abessent,
Rapta salutiferam replet harundo manum.
Salve (aiunt) moderans recutiti regna popelli
Qz dignis manibus sceptrâ verenda geris.
Adsumus en agiles ad quæuis iussa ministri
Præcipito: & nostris vttere seruitijs.
Tunditur abrepta spinosus arundine vertex
Dum caput eximiū multa terebret acus
Maxima consequitur repetito verberare pena.
Et pauor obluetans multifidusq; dolor
Iuuenus historię euan. li. 4.

Sicilia
Con
Vener
Pra
Eccle
Duc
Volm
Cer
Nileg
Hic
Afric
Pra
Mox
V
Plan
Mox
Hic
Hic
C

Vacob. Mon. Spireñ.

Sic iubet illuſum produci præſes: & eſſe
Conſpicuum populo, pontificūq; gregi.
Ipſe truces animos fidens ſe flectere poſſe
Præuius ante alios nunciat iſta palam,
Ecce ſub obtutus completo examine veſtros
Ducimus inſontem, legitimūq; virum.
Voſmet vt expenſam iuſto libramine cauſam
Cernere poſſitis, ferreq; iudiciū.
Nil ego comperio rem ipſam ſcrutatus ad imū.
Sic nece abeſt omnis culpa pianda procul.
Aſt vbi ſtigmatibus, ſpinis, et ſanguine diues
Prodierat **C**hriſtus, Ecce homo præſes ait
Mox fera pontificum p̄clamat turba malorū.
Tolle hunc: & propter crimina fige cruci.
Plane habet hic mortē (reboat gens cœca) ſubire
Nam prolem eximī ſe aſſerit eſſe dei.
Motus ad hæc iudex chriſtū ſub tectā reductum
Aſſerti generis quę ſit origo rogat.
Hinc ſtudet inſontem niſeræ ſubducere morti
Præſes, ouis fieret ne cita præda lupis.
Huic niſi vitā adimes, (clamat vox dira nocētū)
Auſoniæ gentis non es amicus hero.
Quod ſimul accepit tremebunda **P**onti⁹ aure,
Conſtituit ſceleris ſubdere colla iūgo.
Iuuenius libro. 4. euan. hiftorie.

Heu fa
Heu fa
Cum
Nec
Debu
Corri
Prap
Qui d
Cūq
Milid
Exit
Hori
Nex
Om
Srin
Pec
Ere
Quo
Hinc
Sclie
Efin
Pof
Hun

Sedulius presbiter li. 4.

Heu falx torua patrū, segetem cæsura nepotum.

Heu facinus **P**ilate tuum, quot gesseris vno

Crimina iudicio, vigili si mente notares,

Nec solas lauisse manus, sed corpore toto

Debueras sacrum veniæ spectare lauacrum.

Corripis infontem, sistis sub præside regem.

Præponis humana deo, qua morte teneris,

Qui dñm numerosa cruci post vulnera figis:

Cūq; datus sæuis ad pœnam **C**hristus abiret

Militibus, vilem rubri sub tegmine cocci

Exuitur chlamidem, species vt cuncta cruentæ

Mortis imago foret, spinis circumdedit amplum

Nexa corona caput, qm̄ spineta benignus

Omnia nostrorū susceperat ille malorum.

Stringūt vincla manus, quo nexus solueret oēs

Peccati, redimens quos lex tenet impia mortis:

Erueretq; patres med̄s e faucibus **O**rci

Quos rapuit scelerata nimis et auara potestas.

Hinc posita chlamide propriū suscepit amictū

Scilicet humanæ positurus tegmina carnis

Et sumpturus item, nil iam vt mutabile ferret.

Post mortem propria cum maiestate resurgens

Humano ponens mortalem tegmine carnem.

Vuécus 4. euân. histo.

Heus
Gau
Quis
Te
Heim
Lux
Nemp
Ve
Gnac
Pro
Quir
San
Qua
Pe
Qu
A
Teli
Te
Etil
Te
Tad

Iacobus Montanus.

Heus infausta dies, infernis tristior vmbis.

Gaudia longa rapis per breuis hora mihi.

Quis furor innocuū morti damnare nephāde?

Torua rapis sobolem plebs recutita mihi.

Hei mihi mœsta dies/nigro signanda lapillo.

Lux inuisa mihi nuncia tristitiæ.

Nempe mihi senior præfaga mente canebat

Venturam Symeon, en venit atra dies.

Gnate mihi afflictis cōmune in rebus **A**sylum

Pro te gnate velim vincula dira pati.

Qui tua tū æquo animo potero tormēta videre:

Suffigiq; altæ regia membra cruci.

Quæ te virginea concepì cœlitus aluo:

Perc; nouem menses pondus herile tuli.

Quæ te concepì, peperì sine labe pudoris:

Admouiq; tuis vbera nostra labris.

Te sine quis mœstis referet solamina curis?

Te sine quis nunq; dulcor amaror erit?

Et licet arcta breui penetrabis claustra sepulchri

Tecq; sub aspectum tercia lux referet.

Tædia longa tamē mortis breue temp⁹ habebit

Annus enim fiet quælibet hora mihi.

F. Cornelius Aurelius.

Ducis
Pra
Sicut
De
Deo
Fru
Tan
Ne
Car
Ac
O
Atq
Im
Fili
T
Plus
D
O
H

Iacobus Montanus.

Ducitur inde foras proprio contactus amictu.
Præcipiturq; nouæ pondera ferre crucis.
Suscipit ille volens, humerisq; inamabile lignū
Dum aptat, amica pñ militis arma facit.
Deprimit vsq; humeros violēta molestia ligni:
Frigoreq; attonitos vix finit ire pedes.
Tandem, vt habet firmo vulgaris opinio sensu,
Nostra nouercali sub cruce vita ruit.
Carpit humi stratum dirus (mora nulla) satelles:
Ac rursū attollit tegmine, crine, cute.
O quis amicoꝝ peruasit pectora mœror,
O quæ materni verba doloris erant.
At quia turma frequens cunctatu nobile multo
Impediebat iter, mox vigil āstus adest.
Scilicet arreptum vis improba forte Symona
Cogit adesa rudi subdere colla cruci.
Tum deus instar equi plāgis vrgetur adactis
Carpere vile solum, difficilemq; viam.
Plus oneris retro q̄ forte leuaminis affert,
Dum iugat inuitus sub cruce colla Symon.
O q̄ dedecorat dominū par turpe latronum,
Quos scelere innumero vita notabat atrox.
Hi tragicū pariter callē sunt pergere iussi,
Vt pessum Christinobilis irethonos.
Proba Fal. Iuuen. 4. euan. historiæ

H

Quint
Ter
Nun
M
Fecit
Ext
Tunc
Dif
His re
No
Ingen
Fie
Que
No
Mag
T
Non
Ar
Nec
Ar
Si co

Iacobus Mon. Spireñ.

Quin et panniculo Christū impressisse figurā

Tergendæ perhibent mirificæ artis opus
Munus id oblato mulier sudario adepta est,

Illita quo sputis tergeret ora deus.

Fertur et ægra parens nato occurrisse recliui,

Et miseris mœstam diriguisse modis.

Tum crebros ducens singultus pectore ab imo,

Diffuso niueas irrigat imbregenas.

His resona accedunt vigilum lamenta sororæ,

Noc maiora quidem, quo magis ardet amor.

Ingeminantq; pię comites tum voce lugubri

Fletus rauci sonos, planctibus innumeris.

Quę miseras sese multo plangore queruntur:

Nec domino quoq; posse carere modo.

Magdalidem has inter suspiria multa querelas

Traxisse ex imo pectore, crediderim.

Non etenim exciderat menti, q̄ flebile quondā

Antepedes domini deposuisset onus.

Hęc memori voluēs animo flāmā auxit amoris,

Ardentiq; dedit plurima ligna foco.

Si cōmune fuit cunctis opus vnicum amicis

Prælargo malas imbregigare suas.

Vener
Qu
Tun
Ma
Nalla
Ma
Ergo
Ve
Oscu
Q
Gran
O
Acq
E
Ergo
D
Sic
A
Tun
Ocu
P
Fell
R

Jacobus Montanus. Spi.

Venerat in montē (properante satellite) **C**hrist⁹,
Qui caluæ meruit nomen habere locus.
Tum rabidi hic lanñ / mandatæ publicæ cædis
Munia crudi obeunt, carnificūq; vices.
Nulla erat his animi reses indulgentia comis,
Multa erit impietas, mentis alūna feræ.
Ergo his corripitur ducibus sublimis Iesus:
Vesteq; detracta membra resecta gerit.
O scelus o crimen, nudari siccine phas est,
Qui facit, vt vigeant æquora, terra, polus?
Gramine qui terras, mare piscib⁹, æthera stellis
Ornat, ei spolio vestis adempta graui est.
At qm̄ ad laceros male vestis adheferat artus;
Et lanæ opplebant vi stimulante cutem:
Strenua cum grandi cecidit spoliatio pœna,
Dum sine mente auidos trux agit ira viros.
Sic iterum emanat largi sacra vena cruoris:
Atq; sacrum corpus sanguineo imbri fluit.
Tum niueo mater loca mox velamine cingit,
Quæ natura suo iure tegenda iubet.
O quis materna transfodit viscera mucro:
Pectora quo planctu tristia rupta putas?
Fellea dehinc vina sitibundus gustat Iesus:
Regiaq; horrifero labra sapore grauat.

Scit
Co
Vire
Por
Dex
Qu
Qual
Nu
Amb
Du
Man
Sub
Sicc
De
Nox
Aug
Et
Max
Et
Regi
Q
M
S

Iacobus Monta. Spi.

Sæuior hinc rabies nudī sacra membra tonātis
Corripit: atq; super deñcit illa crucem.

Vt tener agnellus. **C**hristus nil murmuris ædēs,
Porrigit innocuas ad nigra fata manus.

Dextra prior viduū claudit protracta foramen,
Quā terit immodico tormine clauus hebes.

Quassantur valide vene, ossa, cutis, caro, nerui:
Multipliciq; modo palma forata dolet,

Ambo subinde rudi tenduntur brachia fune.
Dum tegat excisum læua supina locum.

Hanc teres actutum diro cruciamine clauus
Subñcit, allidit, proterit atq; forat.

Sicq; tenax misere fortes iunctura lacertos
Deferit, & cubitos, heu cruciatus atrox.

Mox reuerenda pari ducuntur crura furore,
Dum tangat gelidos subdita forma pedes.

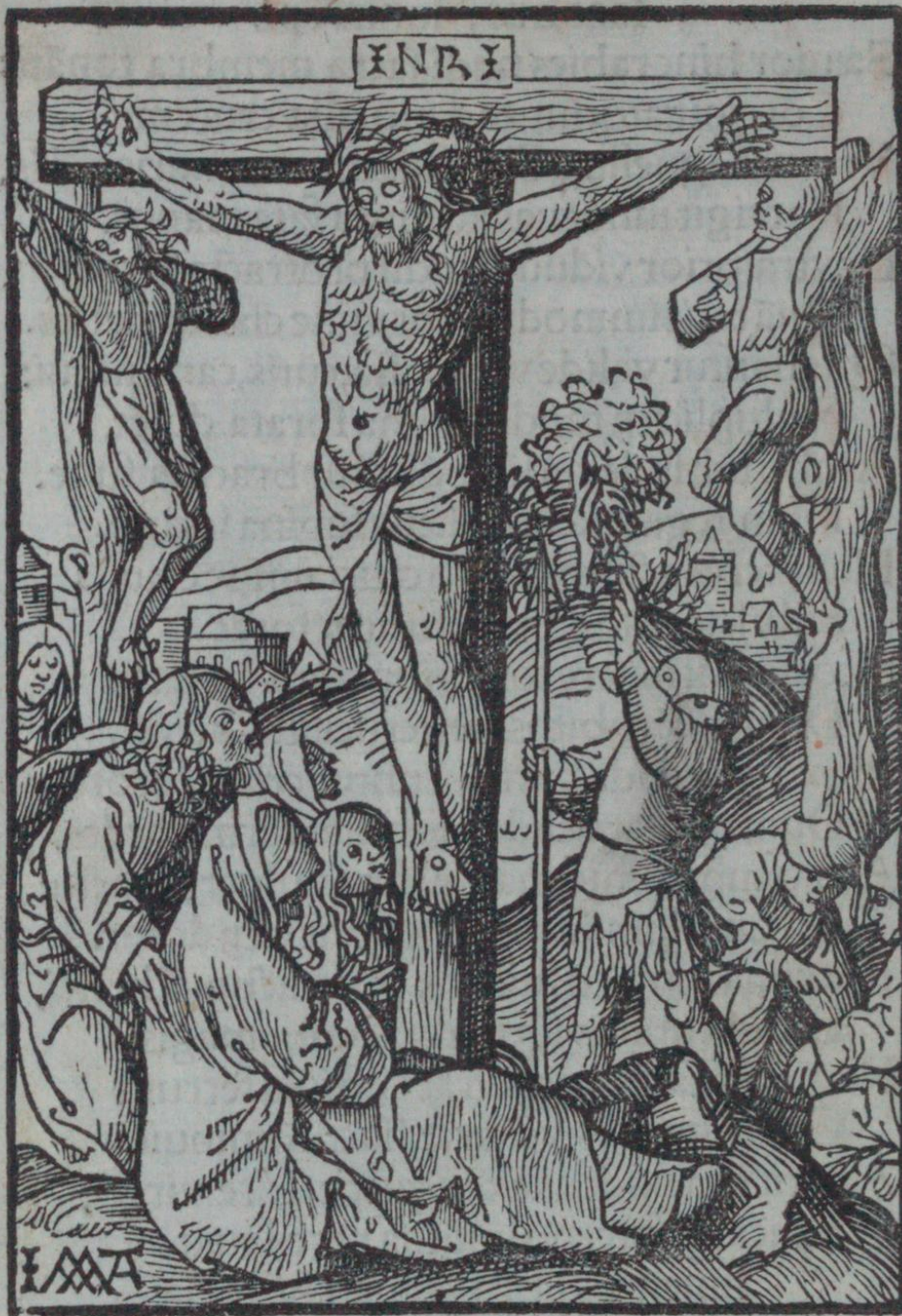
Augescunt nimio manuū fera vulnera tractu:
Et cumulum feruens aggerit vsq; dolor.

Maxima pænarū fuit hæc protractio **C**hristi,
Et quæ nulla vsq; paret acerba magis.

Regia clauatum penetrat vestigia ferrum
Quod neruos, venas, ossaq; cōminuit.

Aspicit ista pudens exanguī pectore virgo,
Sauciaq; interno lumina rore lauat.

Iuuenius libro 4. euan. historię

Torb
Inc
Cant
Imp
Quis
Q
Opi
La
Com
Ec
Par
C
Tem
O
A
Bo
F
Vil
F

Ex Hecasti. Ioan. Murel. Ruremū.

Turbidus ecce coit misera ad spectacula vulgus,

In cruce distentus luditur ipse deus.

Clauis expansa diris, sublime leuatur,

Impete disrupta, sanguine tincta caro.

Quis tibi tunc virgo cernenti talia sensus?

Quo gemitu quo mens tacta dolore ruit?

Optim⁹ vt parcat miseris pater hostibus, orat.

Latronicq; datur gloria vera pio.

Commendans iuueni matrē te virgo pudico,

Ecce inquit mulier filius iste tuus.

Patris opem clamans desyderat: & sitibundus

Confusi laticis gustat amaritiem.

Tempus adest mortis, se consummasse fatetur

Omnia: fatidici quæ cecinere viri,

Aetherio mentem suprema voce parenti

Commēdat moriens: deprēmiturq; caput,

Solis ad interitum tegitur caligine phœbus:

Fractaq; terrifico saxa fragore crepant.

Vt sacrum ferro miles latus hausit acuto,

Fonte salutari sanguis & vnda fluunt.

Ergo v
pican
piet
idem
Non o
Dic v
Mors
Infam
Pam
Peru
Cui h
Omni
Semin
Ex ve
Lom
Vif
Cui p
Vuln
Hac
Corp
Font
Vef
Que
Erf

Sedulius presbyter li. 4. mira. diuinor:

Ergo vbi cuncta boni cōpleta ē passio **C**hristi,
Iple animam proprio dimittens corpore sanctā,
Iple iterum sumpturuseā, quia mortu⁹ idem,
Idem viuus erat, membris obeuntibus inse
Non obeunte deo æternum domināte per æuū.
Dic vbi nunc tristis victoria: dic vbi nunc sit
Mors stimulis horrēda tuis: quæ semper opimis
Instaurata malis, cunctas inuadere gentes
Pænali ditione soles, en pessima non tu
Peruenis ad **C**hristū, sed **C**hrist⁹ peruenit ad te:
Cui licuit sine morte mori, quiq; omnia gignēs,
Omnia constituens te non formauit vt esses.
Semine vipereo culpa genitrice crearis:
Et venia regnante peris. **I**am spiritus artus
Liquerat ad tempus, patulo iam frigida ligno
Viscera pēdebāt: & adhuc furor arma ministrās
Cuspide perfossum violat latus: eq; patenti
Vulnere purpure⁹ cruor, & simul vnda cucurrit.
Hæc sunt quippe sacræ pro religionis honore
Corpus, sanguis, aqua, tria vitæ munera nostrę.
Fonte renascentes, membris et sanguine **C**hristi
Vescimur: atq; ideo templum deitatis habemur,
Quod seruare deus nos annuat immaculatum:
Et faciat tennes tanto mansore capaces.

Iacob. Monta. li. 4. fasci.

Gens
Dami
Conce
Corda
Texig
Acti
Acqfa
Conce
Ofaci
Ofine
Hocm
Memb
Lapla
Hone
Prac
Fery
Ely
Fery
Nove
Hoch
Qua
Istir
Elex
Parf
Conc

B. Mantuanus li. 3. **P**arthenices **M**aria.

Gens recutita deum sub iniquo iudice tandem
Damnatū fixere cruci, quem pallida mater
Contemplata diu stetit: & merore sepulta
Corda sopor gelidus clausit: caua lumina nubes
Texit: & amisso ceciderunt robore membra.
Ast vbi collapsam famulæ, comitesq; leuarunt:
Atq; fatigatos sensim vigor imbuuit artus,
Conuerso ad natum tales dedit ore querelas.
O faciem, o mitis clementia lumina vultus:
O sine fraude manus: o nescia criminis ora,
Hoc misero nutrita sinu: gestata lacertis
Membra meis toties: summoq; ex æthere miris
Lapsa modis: quæ me facitis sine coniuge matrē.
Non ego vos (& si **S**ymcon crudelia fata
Præcinuit) tanto credebam nata dolori:
Nec paritura mihi tantum mœroris: & ausus
Est quisquā scelus hoc ingens: **N**ū horruit ergo
Mens humana nefas tantū: quid criminis in te
Nate: quid et tantæ potuit quis fingere culpæ?
Hoc liuoris opus. hæc sunt dulcissima proles,
Quæ te meq; necāt, sceleri scel^o arma ministrat:
Iustitiæq; ratis duplici perit obruta vento.
Flete viri: sanctæq; nurus, nulla audh̄t ætas
Par facinus, perit humana sub imagine mundi
Conditor ipse, cauū cœli qui sustinet axem.

Parua
trua
Hic qu
Fau
Qui ip
Sax
Alvib
Luce
Tump
Post
Haud
Rum
Eripis
Jan
Exors
Fis
Tu m
Dun
Denic
Qu
Pro

F. Cor. Aurelius Goudanus

Parua loquor, plus audet amor, nā carne relicta

Inuadis stygias tactus amore domos

Hic quos a tenera nascentis origine mundi

Patria merferunt crimina visis auos.

Qui spelonganimes, labefacti et vocibus altis,

Sapientius aduentum rex petiere tuum.

Ast ubi victor ades, tristes patuere cauernæ,

Luce tua sperfa est flebilis vmbra stygis.

Tum primum sacer ille chorus dilata serenū

Post vota aspexit lætus adesse diem.

Haud mora lōga fuit, mox ferrea claustra resol-

Rumpis, et indignis indita vincla viris. (uis.

Eripis hinc quicquid veteris migrauerat hostis

In ius, ob primi debita patris **A**dæ.

Exors peccati, nostro pro crimine magnum

Fis precium, mortem morte ligando tua.

Tu mors insidēs quas impia tendis in esca

Dum petis in fontem, perdis auara reos.

Denicq; victa iaces, frustra q; minaberis illis,

Quorū continuo mens super astra volat.

Probā **F**al. **V**en. **L**actanti⁹ de resurrectione.

Antip
Coper
Corpu
Hicab
Qui q
la
Nam
Cia
Ispe
Eri
Obfu
Cor
Hocv
Sap
Mep
De
Tud
Q
Erlae
Du
Ome
Et
Sicir
Co

Iuuēcus euan. histo. li. 4.

Ianq̄ recedenti vesper succedere soli.

Cœperat, & procerū solus tū iustior audet

Corpus ad extremū munus deposcere **Christi**:

Hic ab **Arimathia** nomen gestabat Ioseph,

Qui quondam verbis aures præstabat Iesu.

Iacob. Mon. S. In fasciculo passionis.

Nam **Christū**, & placidæ coluit pia munia vitæ,

Clam tamen ob solymi fulmina nota gregis.

Is petit intrepido latq̄ ducis atria vultu:

Et rogat ex animi nobile corpus heri.

Obstupet auditæ præses compendia mortis,

Conspectuq̄ frui **C**enturionis auet.

Hoc ubi scitato didicit mortem esse peractam,

Supplicis exaudit feruida vota viri.

Ille pari officio collegæ adiutus honesti,

Deponit domini pallida membra sui.

Tū dolor heu) quant' præcordia m̄ris habebat,

Quis vel meonio præditus ore canet?

Et laceris mœsta crebro artibus oscula figit:

Dumq̄ rigat lachrimis vulnera, vuln' alit.

O mea vita, salus, requies (fortasse profata est)

Effera, et immerita siccine morte peris?

Siccine præcellens reuerendi numinis aula

Corruis: atq̄ oculos nox habet atra tuos?

I

Ex
Atrio
An
Circu
Vix
Heim
Cer
Quid
Na
Q'ia
Q
Hecc
M
Q
V
Qu
Q
Qu
in
Sic
Su

Ex Christi itinerario per Cor. Aurel Gou.
A cruce deposita, & roseo madefacta cruore
Ante pedes genitrix membra relata tenet.
Circuit amplexans & fletib⁹ oscula miscens,
Vix tumulo condi corpus inane finit.
Hei mihi qualis eras inquit: quantūq; minutus
Cerneris a prisco gnate decore tuo.
Qui dudum virtute potens, signisq; coruscus
Nam deus intus eras, nunc sine voce iaces.
Q³ lacer es, qui fracta soles firmare potenter:
Quo latet heu deitas, corpus amara premūt.
Heccine gnate tua est grandi p munere merces?
Munere quo potuit gratius esse nihil.
O tristes vultus: o tristia carnis amenæ
Vulnera, & infusum sanguinis imbre caput.
Quid mihi gnate datū est, huic te genuisse labo
Cur nō ante diē morte subacta tuum? (ri⁹)
O quot dulcis amor, o quot mea vita dolores
Infligis nobis gnate dolore tuo.
Sic ait et noctis tandm cogentibus vmbriis
Sustinet exciso condere membra loco.
Iacobus Montanus li. 4.

Gna
Fun
Alter
Ca
Alter
Mi
Ergo
Et

lan
Ocu
Null
Cone
Erro
Nun
Vul
Em
Cum
Sed
Nef
Com
Ner
Con
Et

Iacobus Montanus Spireñ.

Gnauiter interea pollinctor munus vterq̃

Funeris ornandi iustaq̃ prosequitur.

Alter discutiens fartam niueo ære crumenam,

Candidam honorificū sindona tegmē emit.

Alter habēs ferme cētū grauida vnguina libris/

Misturam artificem myrrhæ, aloësq̃ facit.

Ergo artus domini linit hic, tegit ille verendos:

Et studet officio quisq̃ iuuare suo.

Iuenc^o li. 4. euan. historiæ.

Iancq̃ dies rutilo complebat lumine terras,

Ocia qui semper prisca de lege iubebat.

Nulla sed immitis procerū furor ocia seruat,

Cōueniunt, onerantq̃ simul sic iudicis aures;

Erroris laqueos iustissima pœna resoluit,

Nunc meminissime decet, qm̃ planus ille solebat

Vulgarī semper iactans promittere plebi.

E mortis sese tenebris ad lumina vitæ

Cum trino solis pariter remeare recursu.

Sed petimus custos miles noua funera seruet,

Ne fera discipulis furandi audacia corpus

Consurgat: turbetq̃ recens insania plebem.

Seruate vt vultis præses (permittitur) inquit.

Conueniunt: saxiq̃ ingentia pondera voluunt:

Et limen signis, et saxum milite seruant.

Sedulius 4. mirabi. diuinor̃.

Coper
Iradia
Adom
Promo
Septim
Munc
Hunc
Prima

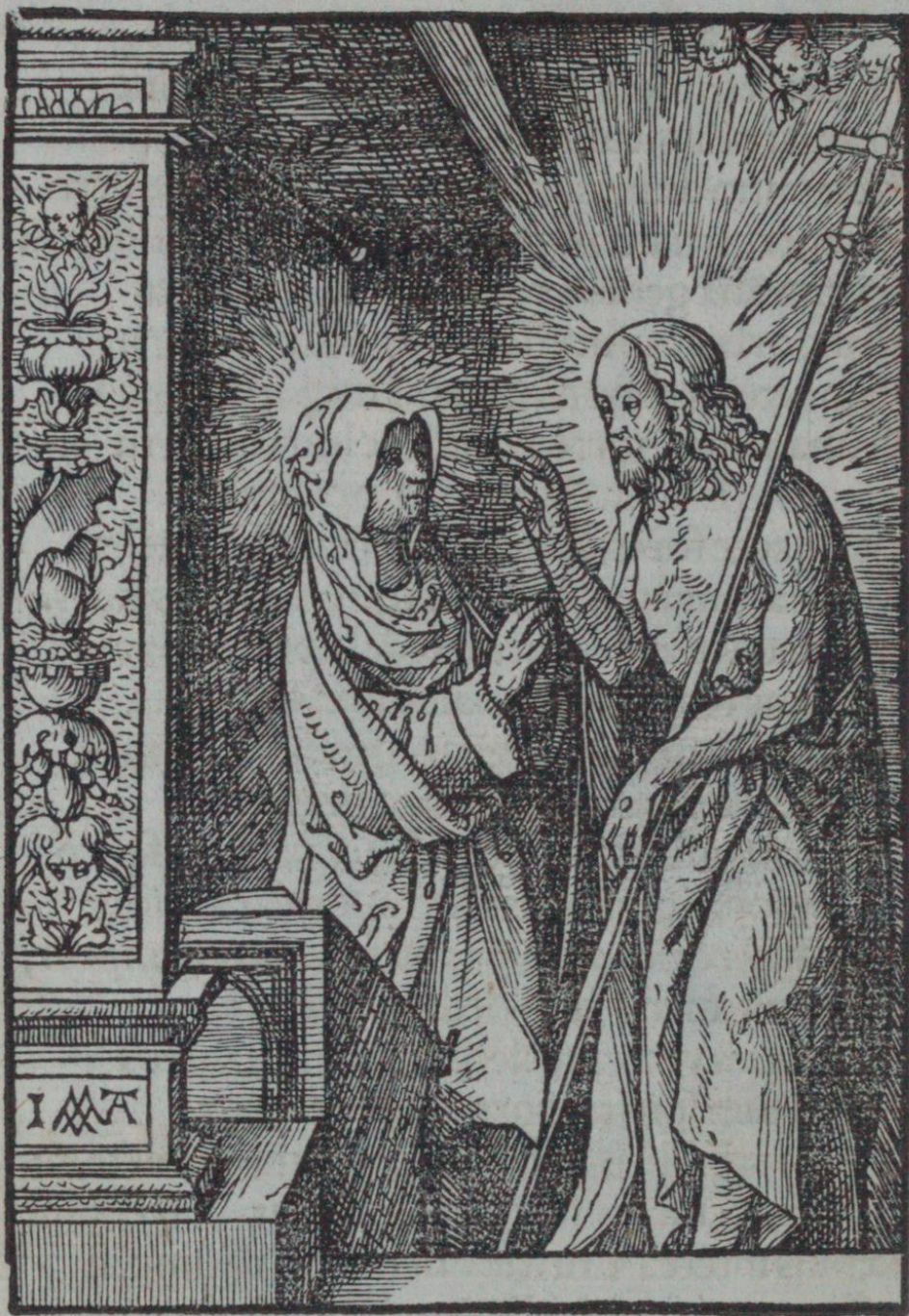
Ocius
Vo
Resn
Car
Corp
De
Qd
Im
Expo
Iul
Vita
Ru
Quib
N
Expu
Sig

Sedulius li. 4. mirabi. diui.

Cœperat in terra post tristia sabbata fœlix
Irradiare dies, culmen qui nominis alti
A domino dominante trahit, primusq; videre
Promeruit nasci mundū, atq; resurgere **C**hristū
Septima nā genesis cū dicit sabbata claret
Nunc orbis caput esse diē, quē gloria regis
Hunc etiam proprij donans fulgore tropæi
Primatum retinere dedit, hoc luminis ortu

F. Cor. Aurelius Lopsenus

Ocius ecce fores, fumosaq; tecta relinquens
Vota tuæ aspiciens **C**hriste phalangis ades.
Res noua mirifico surgens de morte/ tropæo
Carne reassumpta maior honore redis.
Corporis ingenui stygij regressus ab antris,
Defers effigiem nobiliore gradu.
Quod prius abducta poteras mors tollere fauce
Immortale manens iam super astra micat:
Et postq; remeans tua clauserat ora redemptor,
Iustorū merito sub pede victa iaces.
Victa iaces vincente deo, diuina vbi virtus
Rursum spiritui corpus inane iugat.
Quid rogo iuris habes vbi post monumēta re-
Natale cineres: fineq; origo redit (ceptant
Sæpius interea **C**hriste offers vera triumphii
Signa tui: & trepidis gaudia pacis **Aue.**

Pofit
Prima
Mare
Mare
Tecta
Chara
Enna
Vmb
Cura
Iplem
Q
H
Vic
Pon
Fren
Inn
Sich
Hoc
Par
Purp
Sian
Pha
Sinc
Ete
Rob

B. Mantua. Parthenices Marianæ li. 3.

Post longos tandem gemitus: post funera natū
Prima resurgentem vidit, nam conscius ipse
Materni mœroris: auos ubi traxit ab Orco
Mane sub auroram ingenti cum luce parentis
Tecta subingrediēs, quid tot singultibus inquit
Chara parens quid te fletu consumis acerbo?
En tua progenies adsum, mecūq; nepotis
Vmbra tui, cognosce man?: veteremq; figuram.
Cur tantos nostro sparsisti in funere planctus:
Ipsæ tuas grauius voces: animiq; dolorem,
Q; tormenta tuli. sed iam aspera cuncta peregi:
Nil superest mortale in me: nil triste relictum.
Vicinus infernos: gentemq; subegimus atram.
Pone metus, curasq; parens: hilariq; beatam
Fronte diem celebra, paruo post tēpore mecū
Immortalis eris: sceptrūq; tenebis olympi.
Sic fatus subito tenues discessit in auras.
Hoc visu rediere animi: viresq; resumpsit
Parthenice amissas: p̄ eburnea mēbra cucurrit
Purpure⁹ color: & formę reuocauit honorem.
Sicut cū rapido noua gramina perculit æstu
Phœbus, & egregiū calor abstulit oris honorē,
Si nouus humenti labatur ab aere nymphis;
Et scatebris riget oē solū: vetus intrat in herbas.
Robur: & agrorū redit instaurata venustas.

Sidera
Incipit
Conu
Conu
Nana
Illus
Erum
Nihil
Eriat
Illece
Vest
Nam
Quo
Surre
Corp
Vite
Null
Dicit
Dicit
Inq
Tum
Ecce
Oce
Vite

Iuuenecus libro 4. euan. historiae

Sidera iam noctis venturo cedere soli
Incipiunt, tumuli matres tum visere septum
Concurrunt, motus sed terram protinus omnē
Concutit, et cœlo lapsus descendit aperto
Nuncius, et saxum tumuli de limine voluit.
Illius & facies splendet ceu fulguris ignis:
Et niuis ad speciem lucent velamina vestis.
Militibus terror sensum discluserat omnem,
Et iacere simul ceu fusa cadauera læto.
Ille sed ad matres tali cum voce profatur.
Vestra pauor nullus quatiens nūc corda fatiget
Nam manifesta fides sanctū vos querere corpus
Quod crucis in ligno scelerata infania fixit.
Surrexit Christus, æternaq; lumina vitæ
Corpore cum sancta deuicta morte recepit
Visere iam vobis licitum est q; sede sepulchri
Nulla istic iaceant fuerant quæ condita mēbra.
Dicite præterea celeri, properoq; recurſu
Discipulis Christum remeasse in luminis oras:
Inq; Galilæam lætum præcedere terram.
Tū mox discipulis referūt, tumulūq; relinquūt.
Ecce viæ medio clarus se ostendit Iesus
Occurrūt illæ & genibus plantisq; prehensis
Victorem leti pauide venerantur Iesum,
Sedulius mirabi. diuinor. 4.

Henri
Eulha
Formo
Corpu
Dicv
Mem
Quia
No die
Ecce
Tunc
Quie
Quem
Palch
Proh
Acce
Quip
Non
Eed p
Altra
Ad de
O q
Ex sup
Cu m

Anto Geral. æg. 8. Interlocutores

Magdalena. & Iesus. **Magdalena.**

Heu nūc quid video: quis duri saxa sepulchri
Fuoluit iuuenes operit quos cādida vestis:
Formosæq; tegunt alæ, quis sustulit almæ
Corpus, et egregie custos o villice terræ
Dic vbi queso mei dñi pia membra locaris
Me miserā, quid agā, lachrimis quis finis acerbis
Quid ploras mulier: vidi quē queris i horto: Ie.
Nō deide hic quæras surrexit, ad æthera **Christ**⁹
Ecce vides vacuū quo nup̄ condit⁹ antrū.
Tune es de morte rediui⁹ **Christe** resur. **Mag.**
Qui crucis aerię fueras sublat⁹ in arā: (gēs,
Quē nos condidimus gelidī sub fornice saxi.
Pulchrior euictis tenebris post fata resurgens.
Proh q̄ læta meam peruadunt gaudia mentē.
Accedā: tangamq; pedes venerāde magister.
Qui pcul hīc faxis iubeo: & me tāgere noli Iesus
Nondū etenī ad sūmū conscendi victor olympū
Sed pete discipulos, dic illic q; leuis alta
Astra peto. omnifici mansurus in arce tonatis:
Ad dextrāq; patris redeo vnde huc ante pfect⁹.
Q q̄ fausta dies populis apparuit imis. **Mag.**
Et superis, micuit q̄ læto lucifer astro,
Cū mors morte perit, luxq; ōnis luce redēpta est

Niox a
Agntu
Senu
Efficit
Gnaru
Cunio
In dex
Pendu
Necip
Discip
His re
Christ
Hinc e
Tunc
Alloc
Vnan
Et Ch
Posto
Ritec
Explo
Pafio
Parte
Hacc
Culpa

C. Sedulius mira. diui. 4.

Mox alijs conuiuia potens in fragmine panis
Agnitus enituit, quia verus panis apertis
Semper adest oculis, fidei quos gracia claros
Efficit, vt dñm viuentem cernere possint.
Gnarus itē dominus **P**etro piscante per æquor
Cum focijs captum esse nihil, dimittere lina
In dextras hortatur aquas, mox gurgite clauso/
Pendula fluctiuagam traxerunt retia prædam.
Nec pisces, prunæq; vacant, & panis in vno
Discipulis inuenta loco, quisnā ambigat vnam
His reb⁹ constare fidem: quippe est aqua piscis,
Christus adest panis, sanct⁹ quoq; spirit⁹ ignis.
Hinc etenim abluimur, hinc pascimur, inde sacra
Tunc epulis præceptor eos inuitat edendis (mur
Alloquens de more pñs: mensamq; petentes
Vnanimes nota domini bonitate fruuntur.
Et **C**hristum sensere suum, modicoq; paratu
Postq; victa fames, & surrexere relictis
Rite choris, an corde **P**etrus se diligit alto
Explorat domin⁹. **P**etrus annuit, ergo nitentes
Pastor amans augere greges, operario in omni
Parte bono cōmēdat oues/commēdat & agnos.
Hæc terno sermone mouens, vt terna negantis
Culpa recens parili numero purgata maneret.

Expe
Dicit
Exer
Aq
Corp
Inme
Pleb
Cum
Pace
Expe
Cuid
Non
Don
Qui
Con
Dif
Val
Agr
Qu
Infr
Non
Vela
Om

C. Sedulius 4. mirabi. diuinor.

Sepe dehinc proprios diuersi temporis hora
Discipulos manifestus adit, vescentibus illis
Extemplo nunc ora ferens, nūc piscis abusti,
Atq; faui mandens epulas, quo rite doceret
Corporeas res esse dapes, seseq; videri
In membris quibus ante fuit. formidine rursus
Plebis apostaticæ dominū quæ cæca negasset
Cum foribus clausis resideret turba fidelis
Pace salutantis sese intulit: atq; foratas
Expediens palmas, nudat latus. ast ibi **T**homas
Cui didymus cognomen erat, cum fratrib⁹ vna
Non fuerat: dubioq; fidem sub corde gerebat.
Donec rursus eo pariter residente veniret,
Qui nūq; subtractus erat, tunc limine clauso
Constitit in medio, non dedignatus apertum
Discipulis monstrare latus, tactuq; probari
Vulneris, & mentem patienter ferre labantis,
Agnitus hinc potius q; sit dubitantis amicus.
Quisquis enī artifices cæca sub imagine fraudes
Instruit & varias cupit exercere figuras,
Non vult agnosci, non vuult sua facta requiri
Vt lateant sub nube doli, nebulaq; recludens
Omnia, sollicitos odit simulator amicos.

Proba Fal. Ven.

K

Index
Pace
Pace
Firm
Firm
Inflis
Waco
Beh
Qui
Aeth
Add
Ire
Tarr
Ulla
Iref
Vef
Sed
Qui
Din
Imu
Nam
Fad
Guff

Sedulius libro 4

Inde sequenda docēs, pacem ōnes inquit habete,
Pacem ferte meam, pacem portate quietam,
Pacem per populos monitis dispergite sanctis:
Et mundum vacuate malis; gentesq; vocate
Finibus e cunctis latus qua tenditur orbis,
Iussis mando meis, omnesq; in fonte lauari.
Hæc vbi dicta pio dñs sermone peregit,
Bethaniæ mox arua petit, coramq; beatis
Qui tantū meruere viris spectare triumphum,
Aethereas euectus abit sublimis in auras.
Ad dextrā sedet ipse patris, mundūq; gubernat
Iure suo, qui cuncta tenens excelsaq; et ima,
Tartara post cœlum penetrat, post tartara cœlū.
Illi autē læti cernētes vultibus altas
Ire super nubes dominū, tractusq; coruscus
Vestigis calcare suis, venerantur, adorant,
Sydereasq; vias alacri sub corde reportant,
Quas cunctos docent, testes, nā iure fideles
Diuinæ virtutis erant, quia plura videntes,
Innumerabiliū scripserūt pauca bonorū.
Nam si cuncta sacris voluissent tradere chartis
Facta redemptoris, nec totus cingere mundus
Sufficeret, densos per tanta volumina libros.
Prudentius in Dittochæo

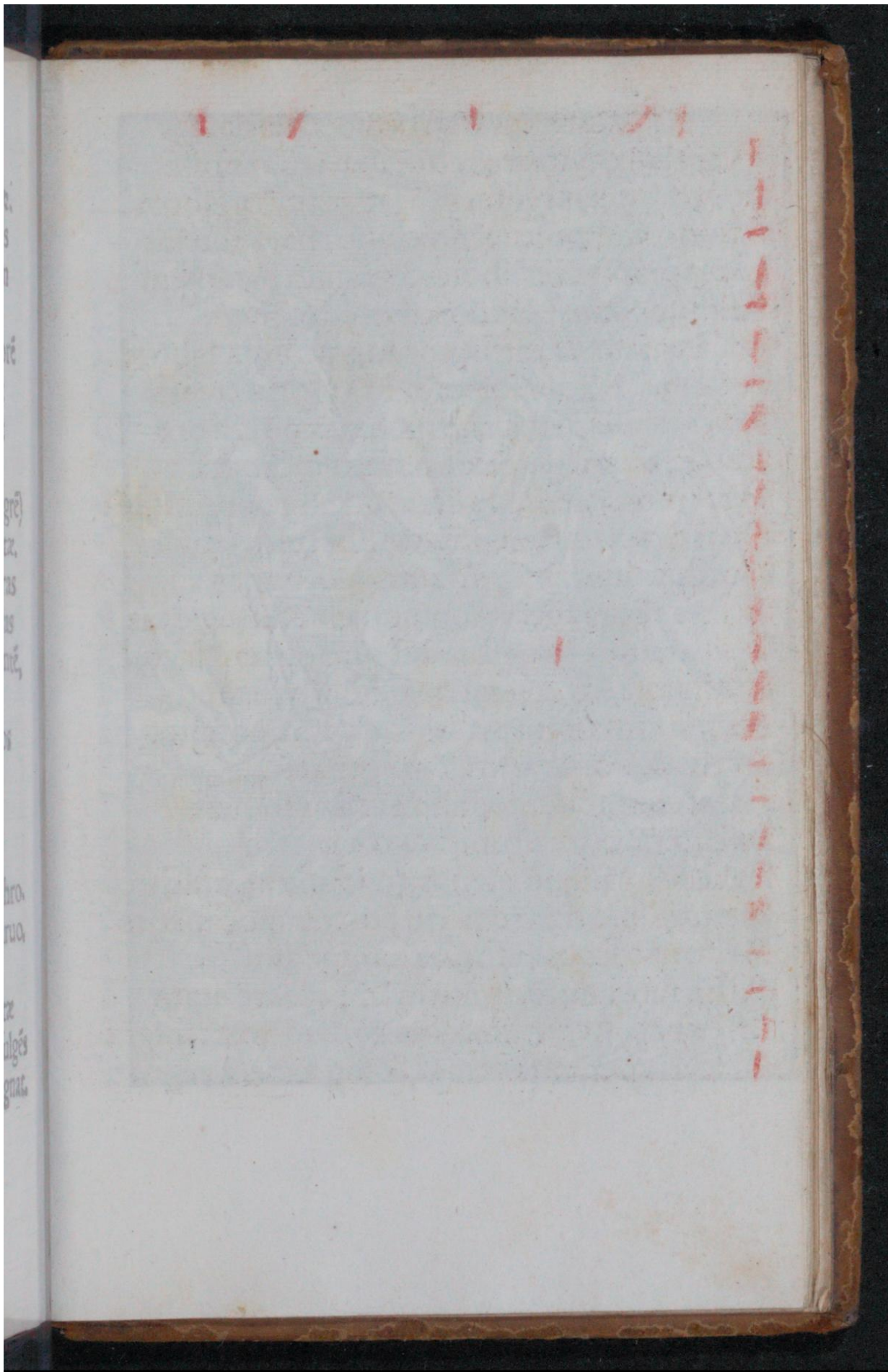
Spiri
Irad
Ecd
Imbu
Ling
Offi
Vena
Sola
Mar
Qua
Suff
Cum
In co
Serr
Affi
Con
Ecd
Con
Fit
Qu
Sola
Ter
Mo

Arator. li. i. historiae apostolicae

Spiritus ætherea descendēs sanctus ab aula
Irradiat fulgore locū, quo stemma beatum
Ecclēsiæ nascētis erat, quibus igne magistro
Imbuit ora calor, dictisq; fluentibus exit
Linguarū populosa seges, non littera gessit
Officiū, non ingenij stillauit ab ore
Vena, nec egregias signauit cera loquelas,
Sola fuit doctrina fides, opulentaq; verbi
Materies cœleste datum, noua vocis origo
Quæ numerosa venit, totoq; ex orbe disertis
Sufficit vna loqui, dudum vetus æquoris arca
Cum superasset aquas, turrim voluere maligni
In cœlum proferre suam, quibus impia corda
Sermonū secuere modos, socisq; superbis
Affectus cum voce perit, confusio linguæ
Consimili tunc gente fuit, nunc plurib⁹ vna est.
Ecclēsiæ qm̄ venientis imagine gaudet
Concordes habitura sonos, & pace modestis
Fit fœcunda redux, humiliscq; recolligit ordo
Quod tumidi sparsere viri, noua vasa liquē
Suscepere nouū, nec corrumpuntur acerbo.
Tertia sydereis inclaruit hora loquelis,
Mentibus instat amor, sermonib⁹ æstuat ardor

B. Mantuanus Parthenices Maria. li.;

Virgo parens strato recubabat fessa cubili:
Et lachrymans requiem orabat. finēq; laborē.
Audīt omnipotens, mox iussu chara tonātis
Lapsa polo venit soboles: ægramq; parentem
Alloquio lenit blando: sedatq; dolorem.
Diuā parens inquit fateor, mora longa laborē
Accumulauit, ob id maior tibi gloria creuit
Hæc genitus, læto genitrix hæc reddidit ore
Expectate diu nate exilio, finemq; labori
Pone meo, atq; tuos (añ hoc quā corpore migrē)
Da videam fratres: iusta exhibeantq; sepultæ.
Nec dum finierat, quū iam duodena per auras
Læta cohors aderat, lōginquas vecta per oras
Tum niueam **C**hristus dissoluit carcere mentē,
Et superiniecit, tulerat quæ dona parenti.
Atq; sinu matrem proles complexa per altos
Aeris ascendit tractus: iuxtaq; paternū
Ad læuam, solium sublimi in sede locauit.
Interea missi strato imposuere feretro
Solliciti exanimū corpus: conduntq; sepulchro.
Verum illud nati imperio post tempore paruo,
Ardenti corpus vestitum lumine diui
Astra super ductum menti imposuere beatæ
Ipsa tenens sceptrum: & nitido diademate fulgēs
Cincta caput, terras amat, & sup æthera regnat.

Excit
Extru
Ani
Judic
Ergo
Excit
Qua
Qua
Vid
Om
Qui
Qu
Qu
Cur
For
Et q
Ore
Min
Lan
Ere
Nec
Cer
Per
Exi
Hic

Antonius Geral. æglo. ii,

Exciso veteri flammis populantibus orbe,
Extructoꝝ nouo post tanta incendia mundo,
Antiquos rediet surgens stirps omnis in artus,
Iudicis horribili extremū subitura tribunal.
Ergo vbi rauca dabit sonitū tuba, protin⁹ ōnes
Excitæ coient diuerso e littore gentes,
Quas oriens phœbus radh̄s afflauit eois;
Quasq; cadeus tepido lustrauit lumine, quasq;
Vidit vterq; pol⁹, boreas quas perflat & auster.
Omnis religio, lex omnis, sexus & ætas.
Quilibet ordo hominū quocūq; in tēpore nat⁹.
Quisq; gerens patula culpas in fronte notatas,
Quisq; suis studh̄s & vitæ nobilis acta,
Curret in exiguam vario sufflamine vallem
Fortibus asseclis, fulgentiq; ægmine septus
Et quino decorans plagarum stigmatate corpus,
Ore ferox stabit haud vlli exorabilis vlli.
Hinc rectam liquido suspendet ab aëre libram,
Lancibus expēdens geminis fas omne, nephasq;
Et merita, et noxas, laudes et crimina.
Nec mora, quos nimio curuari pondere culpæ
Cernet humi, mittet iustis ad tartara pænis,
Perpetuo vt nunq; cruciatu occumbere possint
Exhausti, sed sine carens dolor vrgeat illos,
Hic vbi tristis adest horror stridorq; gemētum.

Qu
Qu
Pro
Per

Qu
Qu
On
Me

Qu
Qu
In

Qu
Qu
A
L

Deiparæ virginis Mariæ dolores septē,
totidēq; gaudia per Alardū Amstel.

Dolor Primus. Lucas. ij.

Quo non o Maria angeris dolore,
Quum dulcē Symeon gerens in vlnis
Prolem, fata cruenta fata, moestum
Pertētantia cor, palam canebat

Secundus. Matthæus. ij.

Quæ mens, qui tibi tunc fuere sensus.
Quū Herodis profuga ob metū tyranni
Omneis funere bimulos acerbo
Mergentis. Pharias reuisis oras.

Tertius. Lucas. ij.

Quę lamenta cies, ciesq; luctus.
Quum tu rere tuum perisse ephebum,
Qui treis æde dies sacra latebāt
Inter Rhetoras, inter archiscribas

Quartus. Lucas. xxiij.

Quis mæror, quis amaror, & quis angor,
Quū mole innocuū trabali honustum
Agnū carniuoris vbique cinctum
Lupis, prospicis ad crucē vsque duci.

Quintus, Ioannes. xix.

Quam trux triste fodit machera pectus,
Quum cruci bubulis pbrofiori
Neruis, sentibus, asperisq; clavis
Stringunt, & moribunda mortuo adstas.

Sextus. Matthæus. xxvñ

Quam sanguis gelido cohit pauore:
Quum infami e cruce, millibus peremptū
Diris, vulneribusq; dant rigentem,
Et datum gremio excipis tegendum

Septimus, Lucas xxiñ

Vt fles, vt gemis, vtq; pertremiscis,
Quū humenti lacerum sinu cadauer,
(Postq; faucia membra colluiffes)
Vellentes, gelido locant sepulchro.

O ego ne tales possē sentire dolores
Quales nemo tulit, nemo parēsq; feret.

¶ Primum gaudiū Lucas i.

Quo nō o Maria es referta plausu,
Quum tu spes pereūtis vna gentis,
Pronubo Gabriele facta prægnaans.

Secundum Lucas. i.

Quantum læticiæ subinde sentis,
Quum tu per iuga sola læta reptans
Obuiam Elizabet piē salutas.

Tertium. Lucas. ij.

Quo perfusa fuere corda plausu,
Quum tu labis originalis expers,
Illæso sobolem paris pudore

Quartum. Matthæus. ij.

Quã mens omine plaudit auspicato,
Quñ gnauæ tibi dant alūnæ Iesu
Reges regia dona, eumq; adorant.

Quintū citra autorē pie creditur.

Quid plausus, iubilicq; gaudh̄q;
Quum te multiugo obrutam dolore
Post mortem, ante alios reuisit omneis.

Sextum. Lucas. xxiij. Actorū. 2.

Quo præcordia gestiunt triumpho;
Quum iugi superum flagrans amore,
Sacro pneumate tota iam repleris

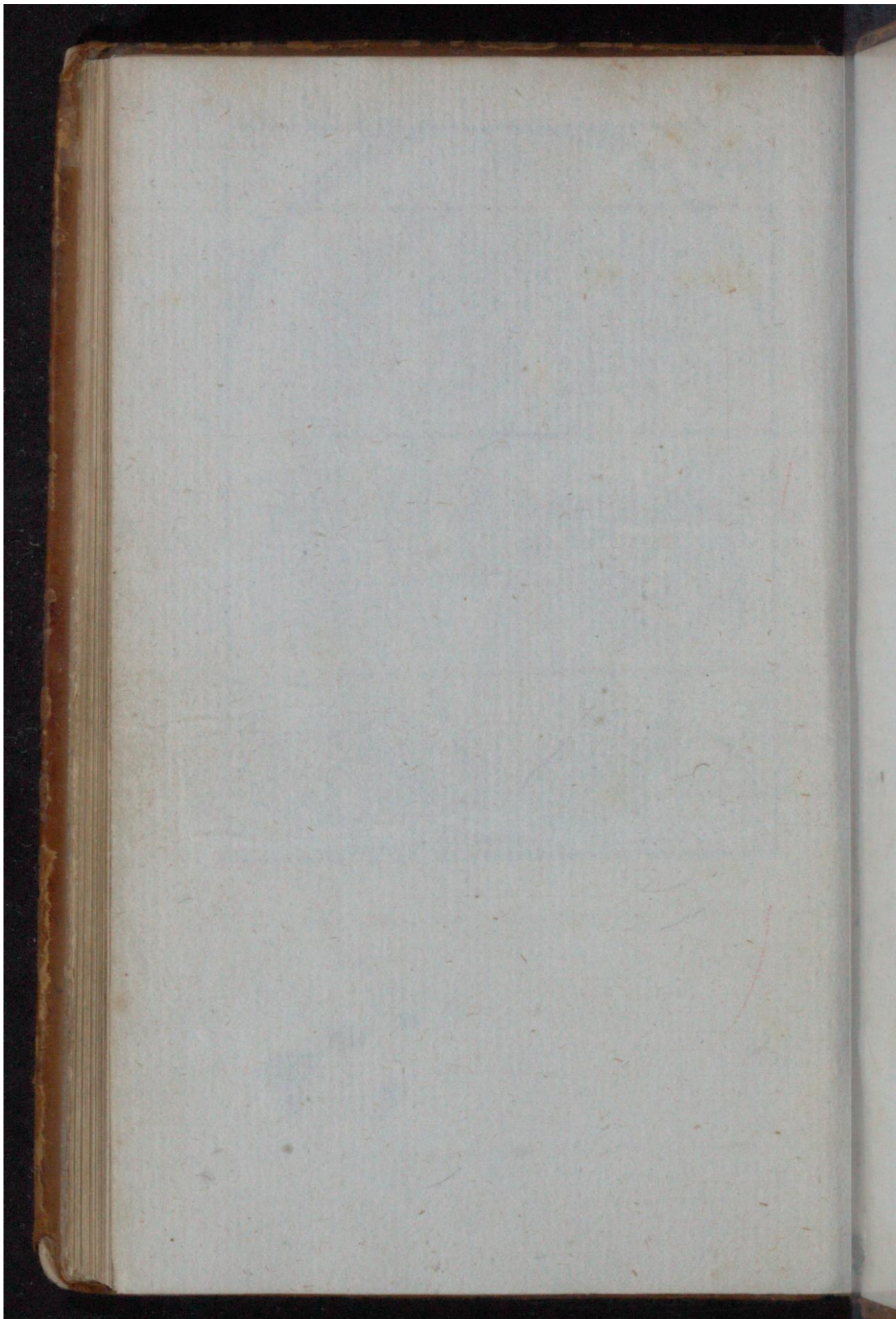
Septimum Lucas. xxiij.

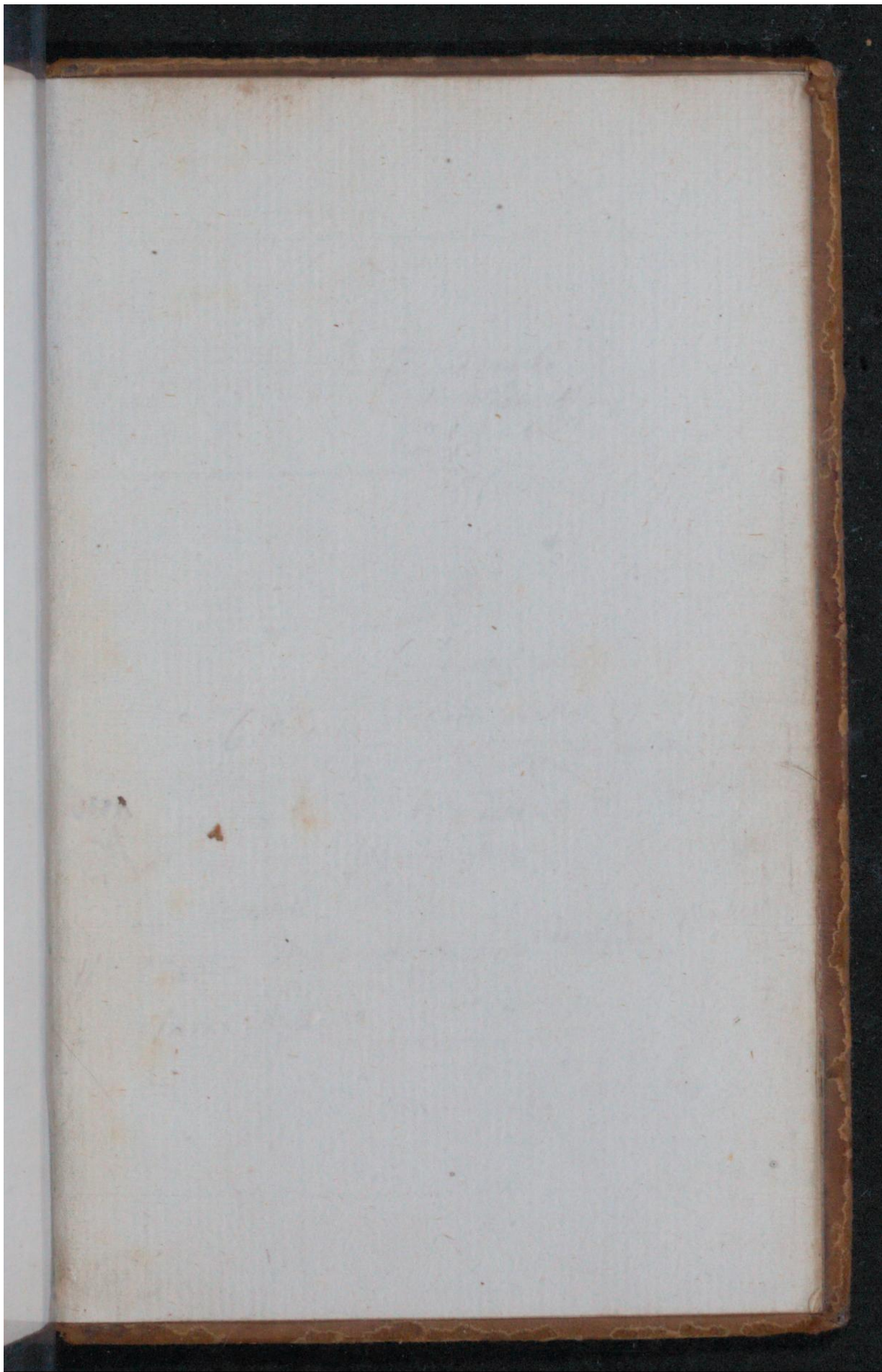
Vt gaudes, vt ouas, vt vsq; plaudis:
Quñ tibi omnigenum exhibens honorē
Gnatus, stelligeris reponit oris.

Talia nōne meā penetrabūt gaudia mētē.
Qualia nemo tulit, qualia nemo feret.

laatste bl. ontbreekt.

A136
/15
of

50

